

Home>Familierecht en erfenissen>Legaal verhuizen naar het buitenland met kinderen

Legaal verhuizen naar het buitenland met kinderen

Om te voorkomen dat u als een 'ontvoerende' ouder wordt beschouwd, moet u weten hoe u met uw kinderen op rechtmatige wijze de grens kan oversteken.

De ervaring leert dat de verkeerde overbrenging of het niet terugbrengen (het vasthouden van) een kind in veel gevallen het gevolg is van een gebrek aan kennis bij de zogenaamde ontvoerende ouder. Meestal weten ouders niet onder welke voorwaarden ze met hun kinderen grenzen mogen oversteken of welke stappen ze moeten nemen om met hun kind op rechtmatige wijze naar het buitenland te reizen.

Klik op een van de vlaggen voor landspecifieke informatie.

Laatste update: 30/05/2023

Deze pagina wordt beheerd door de Europese Commissie. De informatie op deze pagina geeft niet noodzakelijk het officiële standpunt van de Europese Commissie weer. De Commissie aanvaardt geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens waarnaar in dit document wordt verwezen. Gelieve de juridische mededeling te raadplegen voor de auteursrechtelijke regeling voor Europese pagina's.

Legaal verhuizen naar het buitenland met kinderen - België

1 Onder welke omstandigheden is een ouder gerechtigd het kind zonder toestemming van de andere ouder naar een andere staat over te brengen?

Krachtens de Belgische wetgeving valt het recht om de verblijfplaats van een minderjarige te wijzigen onder het ouderlijk gezag. Bijgevolg heeft/hebben uitsluitend de houder(s) van het ouderlijk gezag over het kind het recht om de verblijfplaats van het kind te wijzigen.

In principe oefenen de ouders, ongeacht hun status en ongeacht of zij samenleven, gezamenlijk het ouderlijk gezag uit in het belang van het kind (zie de artikelen 373 en 374 van het Burgerlijk Wetboek).

Als de ouders gescheiden zijn, is het echter mogelijk om gerechtelijk te verzoeken om af te wijken van de gezamenlijke uitoefening van het ouderlijk gezag.

Als de uitoefening van het ouderlijk gezag middels een gerechtelijke beslissing aan een van hen is toevertrouwd, wordt die uitoefening geacht exclusief te zijn. In geval van exclusieve uitoefening van het ouderlijk gezag kunnen alle prerogatieven van het ouderlijk gezag worden toegekend aan de ouder die hiermee belast is, met inbegrip van de keuze voor de verblijfplaats van het kind. Het kind kan derhalve worden overgebracht naar een andere staat zonder toestemming van de andere ouder. In dit geval kan er echter een omgangsrecht worden toegekend aan de ouder die geen ouderlijk gezag heeft. De rechter kan de exclusieve uitoefening van het ouderlijk gezag echter aanpassen door voor bepaalde beslissingen over het kind uitzonderingen in te stellen waarvoor de goedkeuring van de andere ouder vereist is. De keuze voor de verblijfplaats van het kind kan een van de beslissingen zijn die gezamenlijk dienen te worden genomen in geval van exclusieve uitoefening van het ouderlijk gezag door een van beide ouders.

Indien het kind onderworpen is aan een beschermende maatregel die de voorwaarden van de uitoefening van het ouderlijk gezag wijzigt, prevaleert deze maatregel. Het is derhalve mogelijk dat geen van de ouders het recht heeft om het kind over te brengen naar een andere staat.

2 Onder welke omstandigheden is voor de overbrenging van het kind naar een andere staat toestemming van de andere ouder vereist?

Als de ouders het ouderlijk gezag gezamenlijk uitoefenen, is de toestemming van beide ouders vereist om de verblijfplaats van het gemeenschappelijke kind te wijzigen.

Als een van de ouders het ouderlijk gezag exclusief uitoefent met een uitzondering voor bepaalde beslissingen, zoals de keuze voor de verblijfplaats van het kind, is de toestemming van de andere ouder vereist. Jegens derden te goeder trouw bestaat er echter een vermoeden van ouderlijke goedkeuring.

3 Hoe kan het kind legaal naar een andere staat worden overgebracht als overbrenging noodzakelijk is, maar de andere ouder er geen toestemming voor geeft?

Als de ouders van het ouderlijk gezag niet tot overeenstemming komen over de verblijfplaats van het gemeenschappelijke kind, dient de territoriaal bevoegde rechter zijn toestemming te verlenen vooraleer het kind naar een andere staat kan worden overgebracht.

Een ouder die het ouderlijk gezag gezamenlijk uitoefent kan de zaak *a priori* aanhangig maken vooruitlopend op een beslissing waarmee hij het niet eens is.

Een ouder die het ouderlijk gezag gezamenlijk uitoefent kan eveneens *a posteriori* gerechtelijke stappen ondernemen om bezwaar te maken tegen een beslissing die de andere ouder al heeft genomen.

4 Gelden voor tijdelijke overbrenging (bv. voor vakantie of medische behandeling) en permanente overbrenging dezelfde regels? Gelieve toestemmingsformulieren te verstrekken, indien beschikbaar.

Als het ouderlijk gezag is toevertrouwd aan één ouder, heeft uitsluitend de ouder met ouderlijk gezag het recht om het kind tijdelijk naar een andere staat over te brengen voor vakantie.

De ouder die geen ouderlijk gezag over het kind heeft, maar wel een omgangsrecht, kan het kind uitsluitend overbrengen naar het buitenland met de voorafgaande schriftelijke goedkeuring van de houder van het ouderlijk gezag of met de uitdrukkelijke goedkeuring van de bevoegde rechter.

Als er sprake is van gezamenlijk ouderlijk gezag en er geen beslissing is over de huisvesting van het kind, hebben beide ouders het recht om met het kind naar het buitenland te reizen. De verblijfplaats van het kind kan echter niet worden gewijzigd.

Als de huisvestingsvoorwaarden van het kind echter zijn geregeld in een rechterlijke beslissing, heeft iedere ouder uitsluitend tijdens de periode dat het kind bij hem verblijft het recht om met zijn kind te reizen, behoudens als de rechter dit uitdrukkelijk heeft verboden.

In de twee laatste gevallen kan het, om problemen te voorkomen, echter handig zijn als de ouder die met het kind reist een door de andere ouder ondertekende reistoestemming bij zich heeft.

Laatste update: 10/01/2018

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJN-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJN en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Legaal verhuizen naar het buitenland met kinderen - Bulgarije

1 Onder welke omstandigheden is een ouder gerechtigd het kind zonder toestemming van de andere ouder naar een andere staat over te brengen?

Wanneer twee ouders gezamenlijk en afzonderlijk het ouderlijk gezag uitoefenen, worden ze verondersteld gezamenlijk een besluit te nemen over de overbrenging van het kind naar een andere staat.

Wanneer de ouders niet samenleven, kunnen ze overeenstemming bereiken over de woonplaats van het kind, de voogdij over het kind en de toegang tot het kind en kunnen ze zich voor de bekrachtiging daarvan rechtstreeks wenden tot de districtsrechtbank die bevoegd is op grond van het adres waar het kind op dat moment woont.

Wanneer de ouders geen overeenstemming kunnen bereiken, wordt het geschil beslecht door de districtsrechtbank met bevoegdheid op grond van het adres waar het kind op dat moment woont, die uitspraak doet over de woonplaats van het kind, de uitoefening van de voogdijrechten en de toegang tot het kind.

2 Onder welke omstandigheden is voor de overbrenging van het kind naar een andere staat toestemming van de andere ouder vereist?

Ongeacht of de ouders de voogdijrechten gezamenlijk uitoefenen dan wel dat de rechtbank een overeenkomst heeft goedgekeurd of de voogdij heeft toegewezen aan een van de ouders en daarbij heeft bepaald dat het kind bij die ouder komt te wonen, is voor de overbrenging van het kind naar buiten het grondgebied van Bulgarije ook toestemming nodig van de ouder die geen voogdijrechten uitoefent. Deze toestemming moet schriftelijk worden verleend en moet worden voorzien van de door een notaris gelegaliseerde handtekening van de betrokken ouder (punt 9 van artikel 76 van de Bulgaarse wet inzake persoonlijke documenten (Zakon za bulgarskite lichni dokumenti)).

3 Hoe kan het kind legaal naar een andere staat worden overgebracht als overbrenging noodzakelijk is, maar de andere ouder er geen toestemming voor geeft?

Als de ouders het met elkaar oneens zijn over de overbrenging van het kind naar een andere staat, wordt het geschil beslecht volgens de procedure van artikel 127 bis van het wetboek familierecht (Semeen kodeks). Als ze het oneens zijn over de woonplaats van het kind, wordt het geschil beslecht volgens de procedure van artikel 127, lid 2, of van artikel 59 van het wetboek familierecht.

Wanneer de rechtbank in de plaats treedt van de toestemming van de ouder voor de afgifte van een paspoort aan het kind en de overbrenging van het kind naar een andere staat (ongeacht de duur van de reis), moet er een specifiek beschermd belang van het kind bestaan wanneer het naar een andere staat wordt overgebracht. De rechtbank moet een maximale tijd vaststellen voor het verblijf van het kind in het buitenland en moet ook bepalen naar welke staat of staten het kind mag worden overgebracht binnen een bepaald geografisch gebied (bv. de Europese Unie). Daarbij heeft de rechter de mogelijkheid om een onbeperkt aantal reizen toe te staan gedurende een gespecificeerde periode, zij het ook weer alleen naar een gespecificeerde staat of gespecificeerde staten.

In overeenstemming met de bindende instructies voor de uitlegging van het recht die zijn gegeven in interpretatief besluit nr. 1 van 2016 van 3 juli 2017 in interpretatieve zaak nr. 1 van de algemene vergadering van het civielrechtelijk college van het Bulgaarse hof van cassatie voor het jaar 2016, mag de rechtbank niet definitief in de plaats treden van de toestemming van die ouder en toestaan dat het kind gedurende een onbeperkte tijd en binnen een onbeperkt geografisch gebied kan reizen.

4 Gelden voor tijdelijke overbrenging (bv. voor vakantie of medische behandeling) en permanente overbrenging dezelfde regels? Gelieve toestemmingsformulieren te verstrekken, indien beschikbaar.

De Bulgaarse wet inzake persoonlijke documenten (Zakon za bulgarskite lichni dokumenti) vereist toestemming, door middel van een notariële verklaring, van de ouder die het kind niet op de reis vergezelt, ongeacht de specifieke omstandigheden van de overbrenging van het kind naar een andere staat.

Die overbrenging kan tijdelijk zijn, waarna het kind naar Bulgarije terugkeert en niet naar een andere staat verhuist. Wanneer het kind naar het buitenland reist voor een excursie, vakantie, familiebezoek, een studie, een cultureel of sportevenement, een wedstrijd, gezondheidszorg enz., en de partijen het niet met elkaar eens zijn, beoordeelt de rechtbank de reden van het verzoek. Als er geen reden is om aan te nemen dat er een specifiek en reëel risico is verbonden aan de overbrenging van het kind, bepaalt de rechtbank de parameters van de toestemming. Wanneer het kind tijdelijk naar een andere staat wordt overgebracht, is het onwaarschijnlijk dat het recht van het kind om te reizen in botsing komt met het recht van toegang tot het kind van de ouders, en zelfs indien dat wel het geval zou zijn, wordt van de betrokken ouder verwacht dat die de tijdelijke beperking van zijn of haar rechten aanvaardt in het belang van het kind.

Het doel van de overbrenging kan ook de verhuizing van het kind naar een andere staat zijn. Bij het beoordelen van kwesties aangaande de overbrenging van een kind naar een andere staat en de dienovereenkomstige afgifte van de benodigde persoonlijke documenten, mag de rechtbank niet toestaan dat haar toestemming voor de overbrenging de verplaatsing van de woonplaats van het kind met zich meebrengt, tenzij het verzoek om toestemming vergezeld gaat van een verzoek daartoe. Bij de keuze van de woonplaats van het kind door de rechtbank moet het belang van het kind vooropstaan, waarbij onder meer wordt gekeken naar de gezinssituatie en de sociale omgeving, en wordt verondersteld dat de verhuizing een blijvend karakter heeft.

Laatste update: 22/07/2020

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJV-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJV en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Legaal verhuizen naar het buitenland met kinderen - Tsjechië

1 Onder welke omstandigheden is een ouder gerechtigd het kind zonder toestemming van de andere ouder naar een andere staat over te brengen?

Een ouder die voor de overbrenging van het kind niet de toestemming heeft verkregen van de andere ouder, moet de rechter om toestemming vragen. Indien de ouders in het kader van de uitoefening van het ouderlijk gezag geen overeenstemming kunnen bereiken over een voor het kind belangrijke kwestie, neemt de rechter, op verzoek van een van beide ouders en met name in het belang van het kind, een beslissing over deze kwestie (afdeling 877 van wet nr. 89/2012, het burgerlijk wetboek, zoals gewijzigd). De overbrenging van het kind naar een ander land wordt geacht een belangrijke kwestie te zijn.

2 Onder welke omstandigheden is voor de overbrenging van het kind naar een andere staat toestemming van de andere ouder vereist?

Voor de overbrenging van het kind voor een lange periode (dus bijvoorbeeld niet voor een vakantie) is altijd de toestemming van de andere ouder vereist, tenzij die ouder geheel of gedeeltelijk is ontzet uit het ouderlijk gezag. De ouderlijke toestemming is vereist, ongeacht of een rechter zich reeds heeft uitgesproken over het ouderlijk gezag (zorg- en omgangsregeling). Er wordt geen onderscheid gemaakt tussen gehuwde en ongehuwde ouders.

3 Hoe kan het kind legaal naar een andere staat worden overgebracht als overbrenging noodzakelijk is, maar de andere ouder er geen toestemming voor geeft?

Indien de andere ouder niet instemt met de overbrenging, moet een rechterlijke uitspraak in de plaats komen van een dergelijke ouderlijke toestemming (afdeling 877 van wet nr. 89/2012, het burgerlijk wetboek, zoals gewijzigd).

4 Gelden voor tijdelijke overbrenging (bv. voor vakantie of medische behandeling) en permanente overbrenging dezelfde regels? Gelieve toestemmingsformulieren te verstrekken, indien beschikbaar.

Nee: de tijdelijke overbrenging, zodat het kind bijvoorbeeld zijn of haar vakantie kan doorbrengen bij een van de ouders, wordt over het algemeen niet geacht een belangrijke kwestie te zijn in de zin van afdeling 877 van wet nr. 89/2012, het burgerlijk wetboek, zoals gewijzigd.

Laatste update: 09/11/2020

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJV-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJV en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Legaal verhuizen naar het buitenland met kinderen - Duitsland

1 Onder welke omstandigheden is een ouder gerechtigd het kind zonder toestemming van de andere ouder naar een andere staat over te brengen?

De vraag wat de permanente verblijfplaats van het kind moet zijn, wordt geregeld door de rechtsvoorschriften betreffende het recht om de verblijfplaats van het kind te bepalen en maakt aldus deel uit van de feitelijke zorg voor het kind (§ 1631, lid 1, van het Burgerlijk Wetboek (*Bürgerliches Gesetzbuch*, "BGB")). Deze vraag valt, evenals het beheer van de goederen van het kind, binnen de werkingssfeer van de ouderlijke verantwoordelijkheid krachtens § 1626, lid 1, van het Burgerlijk Wetboek.

De permanente verblijfplaats is een "aangelegenheid van substantieel belang" (*Angelegenheit von erheblicher Bedeutung*) in de zin van § 1687, lid 1, eerste volzin, van het Burgerlijk Wetboek, mogelijk in tegenstelling tot bijvoorbeeld een korte vakantie in een Europees buurland, waarvoor de wederzijdse overeenstemming van beide ouders nodig is, als het gezag aan beide ouders toekomt. De ouder heeft dus de toestemming van de andere ouder nodig om het kind mee naar het buitenland te kunnen nemen, tenzij hij of zij als enige het ouderlijke gezag heeft of ten minste als enige het recht heeft om de verblijfplaats te bepalen.

2 Onder welke omstandigheden is voor de overbrenging van het kind naar een andere staat toestemming van de andere ouder vereist?

De toestemming van de andere ouder om het kind mee naar het buitenland te nemen, is vereist indien beide ouders de ouderlijke verantwoordelijkheid dragen (het recht om de verblijfplaats te bepalen) (zie ook het antwoord op vraag 1).

3 Hoe kan het kind legaal naar een andere staat worden overgebracht als overbrenging noodzakelijk is, maar de andere ouder er geen toestemming voor geeft?

Volgens het recht mag een ouder een kind mee naar het buitenland nemen om daar te gaan wonen, indien hij of zij als enige het ouderlijke gezag heeft of ten minste als enige het recht heeft om de verblijfplaats te bepalen.

Als dit niet het geval is en de ouders het hierover niet eens kunnen worden, kan de familierechtbank (*Familiengericht*) op verzoek van een van de ouders krachtens § 1628 van het Burgerlijk Wetboek één ouder het recht geven om ter zake te beslissen. De rechtbank moet zich bij haar besluit baseren op het belang van het kind en rekening houden met de bijzondere omstandigheden en praktische mogelijkheden, alsmede met de rechtmatige belangen van de betrokkenen (§ 1697 bis van het Burgerlijk Wetboek).

Bovendien kan een apart van de andere ouder wonende ouder krachtens § 1671, lid 1, van het Burgerlijk Wetboek de familierechtbank eveneens verzoeken om toekenning van de uitsluitende ouderlijke verantwoordelijkheid of van de uitsluitende ouderlijke verantwoordelijkheid voor een bijzondere kwestie, zoals het recht om de verblijfplaats te bepalen. De rechtbank willicht dit verzoek in indien de andere ouder daarmee instemt, tenzij het kind ten minste 14 jaar is en bezwaar maakt, of indien de opheffing van de gezamenlijke ouderlijke verantwoordelijkheid of een gedeeltelijke overdracht van het volledige ouderlijke gezag aan de verzoekende ouder in het belang van het kind lijkt. Indien de rechtbank het verzoek inwilligt, kan de ouder vrij besluiten waar het kind moet verblijven.

4 Gelden voor tijdelijke overbrenging (bv. voor vakantie of medische behandeling) en permanente overbrenging dezelfde regels? Gelieve toestemmingsformulieren te verstrekken, indien beschikbaar.

Een ouder met uitsluitende ouderlijke verantwoordelijkheid is vrij om het kind, wanneer hij of zij dat maar wil, voor korte perioden mee naar het buitenland te nemen.

Ouders met gezamenlijke ouderlijke verantwoordelijkheid moeten dit besluit echter in principe samen nemen (§ 1627 van het Burgerlijk Wetboek). Als ouders met gezamenlijke ouderlijke verantwoordelijkheid apart wonen, moeten zij samen bepalen of de geplande reis geen alledaagse aangelegenheid, maar een aangelegenheid van substantieel belang is (§ 1687, lid 1, eerste volzin, van het Burgerlijk Wetboek). De ouder bij wie het kind normaliter verblijft, heeft het recht om alleen te beslissen over alledaagse aangelegenheden (§ 1687, lid 1, tweede volzin, van het Burgerlijk Wetboek). De andere ouder kan enkel over aangelegenheden van daadwerkelijke zorg krachtens § 1687, lid 1, vierde volzin, van het Burgerlijk Wetboek, zelfstandig beslissen. In de wetgeving wordt niet nader bepaald wanneer er sprake is van een aangelegenheid van substantieel belang of van een alledaagse aangelegenheid of een aangelegenheid van daadwerkelijke zorg. Het antwoord op deze vraag hangt af van de bijzondere omstandigheden van elk geval. In principe kunnen zowel de ouder bij wie het kind normaliter verblijft, als de ouders met omgangsrechten zelfstandig beslissen over tijdelijke overbrenging naar het buitenland voor een vakantie, mits de reis niet naar een afgelegen gebied gaat of een gebied waar politieke onrust heerst. De ouder met omgangsrechten moet de ouder die hoofdzakelijk voor de zorg voor het kind verantwoordelijk is, echter vooraf laten weten wat het doel van de reis is. De ouder die hoofdzakelijk voor de zorg voor het kind verantwoordelijk is, kan zelfstandig beslissingen over gangbare medische behandelingen nemen. Als het kind echter met het oog op een medische behandeling naar een ander land moet worden overgebracht, moet dit in de regel niet langer als een gangbare behandeling worden beschouwd.

Een ouder die geen ouderlijke verantwoordelijkheid heeft, heeft niet het recht te besluiten waar het kind moet wonen. Wanneer het kind in het kader van het omgangsrecht bij deze ouder is, heeft de betrokken ouder op grond van § 1687 bis van het Burgerlijk Wetboek dezelfde bevoegdheden als de ouder die het gezag over het kind deelt maar bij wie het kind normaliter niet verblijft (§ 1687, lid 1, vierde volzin).

Laatste update: 02/11/2023

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJM-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJM en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Legaal verhuizen naar het buitenland met kinderen - Estland

1 Onder welke omstandigheden is een ouder gerechtigd het kind zonder toestemming van de andere ouder naar een andere staat over te brengen?

In het algemeen berust het ouderlijk gezag gezamenlijk bij de ouders, wat betekent dat beide ouders het ouderlijk gezag gezamenlijk en in onderlinge overeenstemming uitoefenen, met inachtneming van het algemene welzijn van het kind. Een belangrijk beginsel is dat de ouders het ouderlijk gezag op voet van gelijkheid uitoefenen, dat wil zeggen dat zij jegens hun kinderen dezelfde rechten en plichten hebben. Het ouderlijk gezag omvat het recht om te beslissen waar het kind moet verblijven, met inbegrip van de vraag of het kind naar het buitenland mag reizen.

Indien de ouders het ouderlijk gezag gezamenlijk uitoefenen, kunnen zij bijgevolg elk op voet van gelijkheid beslissen of het kind al dan niet naar een ander land mag worden overgebracht. De algemene regel is dus dat een kind niet naar het buitenland mag worden overgebracht zonder de toestemming van de andere ouder.

2 Onder welke omstandigheden is voor de overbrenging van het kind naar een andere staat toestemming van de andere ouder vereist?

Indien de ouders het ouderlijk gezag gezamenlijk uitoefenen, geldt als algemene regel dat het altijd nodig is de toestemming van de andere ouder te verkrijgen.

3 Hoe kan het kind legaal naar een andere staat worden overgebracht als overbrenging noodzakelijk is, maar de andere ouder er geen toestemming voor geeft?

Indien de ouders in het kader van de uitoefening van het gezamenlijk ouderlijk gezag geen overeenstemming kunnen bereiken over een voor het kind belangrijke kwestie (zoals de overbrenging van het kind naar een ander land indien dat nodig is), kan de rechter aan een van de ouders het recht verlenen om over deze kwestie te beslissen.

Indien een van de ouders bijvoorbeeld niet instemt met de overbrenging van het kind naar een ander land, hoewel die overbrenging noodzakelijk is, kan de andere ouder de rechter verzoeken om hem of haar toe te staan in een specifiek geval een autonoom besluit te nemen over de overbrenging van het kind naar een ander land. De rechter kan dan extra verplichtingen opleggen aan de ouder die het recht heeft gekregen om in een specifiek geval een autonoom besluit te nemen.

4 Gelden voor tijdelijke overbrenging (bv. voor vakantie of medische behandeling) en permanente overbrenging dezelfde regels? Gelieve toestemmingsformulieren te verstrekken, indien beschikbaar.

Indien de ouders het ouderlijk gezag gezamenlijk uitoefenen, gelden dezelfde regels, ongeacht de duur van het verblijf of de reden voor de overbrenging van het kind. Totdat het gezamenlijk ouderlijk gezag is beëindigd of totdat de rechter bijvoorbeeld aan een van beide ouders het recht heeft verleend om te beslissen over de verblijfplaats van het kind, behouden beide ouders op voet van gelijkheid het recht om te beslissen over een tijdelijke of permanente overbrenging van het kind naar een ander land.

Laatste update: 22/02/2024

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJM-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJM en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Legaal verhuizen naar het buitenland met kinderen - Ierland

1 Onder welke omstandigheden is een ouder gerechtigd het kind zonder toestemming van de andere ouder naar een andere staat over te brengen?

Wanneer de andere ouder niet de voogdij over het kind heeft en de rechter niet heeft verboden om het kind zonder toestemming van de andere ouder over te brengen.

Wanneer er bij de rechter geen verzoek inzake voogdij, gezag of omgang is ingediend vóór de overbrenging van een kind/kinderen naar een ander rechtsgebied.

2 Onder welke omstandigheden is voor de overbrenging van het kind naar een andere staat toestemming van de andere ouder vereist?

Wanneer de andere ouder voogd is van het kind

en/of

wanneer de overbrenging van het kind gevolgen heeft voor het gezag en/of het omgangsrecht

en/of

wanneer in een rechterlijke beslissing uitdrukkelijk is bepaald dat de toestemming van de andere ouder of van enige andere met name genoemde partij is vereist vóór de overbrenging van het kind naar een andere staat.

3 Hoe kan het kind legaal naar een andere staat worden overgebracht als overbrenging noodzakelijk is, maar de andere ouder er geen toestemming voor geeft?

Er kan een verzoek worden ingediend bij de rechter om de rechtmatige overbrenging van het kind toe te staan.

4 Gelden voor tijdelijke overbrenging (bv. voor vakantie of medische behandeling) en permanente overbrenging dezelfde regels? Gelieve toestemmingsformulieren te verstrekken, indien beschikbaar.

Ja.

Laatste update: 16/04/2024

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJM-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJM en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Legaal verhuizen naar het buitenland met kinderen - Griekenland

1 Onder welke omstandigheden is een ouder gerechtigd het kind zonder toestemming van de andere ouder naar een andere staat over te brengen?

Een ouder kan een kind rechtmatig naar een ander land overbrengen zonder toestemming van de andere ouder wanneer de ouder die het kind meeneemt als enige ouderlijke verantwoordelijkheid voor het kind heeft, altijd op voorwaarde dat daarbij geen inbreuk wordt gemaakt op het recht van het kind om contact met de andere ouder te hebben.

2 Onder welke omstandigheden is voor de overbrenging van het kind naar een andere staat toestemming van de andere ouder vereist?

Wanneer beide ouders ouderlijke verantwoordelijkheid hebben.

3 Hoe kan het kind legaal naar een andere staat worden overgebracht als overbrenging noodzakelijk is, maar de andere ouder er geen toestemming voor geeft?

Als de overbrenging noodzakelijk is, maar de andere ouder daar niet mee instemt, zal een rechtbank zich over de situatie buigen, op basis van het belang van het kind, en besluiten of de overbrenging al dan niet mag plaatsvinden.

4 Gelden voor tijdelijke overbrenging (bv. voor vakantie of medische behandeling) en permanente overbrenging dezelfde regels? Gelieve toestemmingsformulieren te verstrekken, indien beschikbaar.

De hierboven beschreven regels die toestemming van de andere echtgenoot vereisen zijn van toepassing, ongeacht of de overbrenging naar een ander land tijdelijk is, bijvoorbeeld voor een vakantie, of permanent.

Laatste update: 06/07/2017

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJM-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJM en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Let op: de oorspronkelijke versie van deze pagina ([es](#)) is onlangs gewijzigd.

Aan de vertaling in het Nederlands wordt momenteel gewerkt.

De volgende vertalingen zijn al beschikbaar: [en](#)

Legaal verhuizen naar het buitenland met kinderen - Spanje

1 Onder welke omstandigheden is een ouder gerechtigd het kind zonder toestemming van de andere ouder naar een andere staat over te brengen?

Indien een ouder het ouderlijk gezag alleen uitoefent, d.w.z. de rechten en plichten van ouders jegens hun niet-ontvoogde kinderen. In het geval van een verbroken relatie staat deze kwestie volledig los van de zorg- en omgangsregeling.

2 Onder welke omstandigheden is voor de overbrenging van het kind naar een andere staat toestemming van de andere ouder vereist?

Als de ouders het ouderlijk gezag gezamenlijk uitoefenen, ongeacht welke ouder het omgangsrecht heeft en welke ouder het zorgrecht.

3 Hoe kan het kind legaal naar een andere staat worden overgebracht als overbrenging noodzakelijk is, maar de andere ouder er geen toestemming voor geeft?

Indien de toestemming van de andere ouder vereist is en die andere ouder weigert in te stemmen en er geen overeenstemming kan worden bereikt, moet de overbrenging worden goedgekeurd door een rechterlijke instantie.

4 Gelden voor tijdelijke overbrenging (bv. voor vakantie of medische behandeling) en permanente overbrenging dezelfde regels? Gelieve toestemmingsformulieren te verstrekken, indien beschikbaar.

De regels voor de tijdelijke overbrenging zijn niet dezelfde als die voor de definitieve overbrenging. Wanneer het kind wordt overgebracht met het oog op een gewone medische behandeling of voor een vakantie of om een soortgelijke reden, wordt de beslissing genomen door de ouder bij wie het kind zich op dat moment bevindt, ongeacht of die ouder het zorgrecht heeft dan wel een omgangsrecht, met inachtneming van de contacttijd of de bezoektijd van het kind met elke ouder. Alleen belangrijke beslissingen over de levensomstandigheden van het kind, zoals bijvoorbeeld een permanente overbrenging, moeten worden goedgekeurd door de houders van het ouderlijk gezag.

De verklaring houdende wederzijdse toestemming van beide ouders voor het verlaten van het nationale grondgebied door de minderjarige kan worden overgelegd aan een kantoor van de *Guardia Civil* of een nationaal politiebureau (*Comisaría de Policía Nacional*). Er moet een van de volgende modelformulieren worden gebruikt:

 https://www.guardiacivil.es/documentos/pdfs/autorizacion_menor_extranjero/PRC_197953_Formulario_declaracion_firmada_permiso_viaje_fuer.pdf of

 https://sede.policia.gob.es/portalcidudadano/es/tramites_ciudadania_documentacionviajar.php.

Laatste update: 11/03/2024

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJM-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJM en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Legaal verhuizen naar het buitenland met kinderen - Frankrijk

1 Onder welke omstandigheden is een ouder gerechtigd het kind zonder toestemming van de andere ouder naar een andere staat over te brengen?

Als de ouders het ouderlijk gezag gezamenlijk uitoefenen, mag ieder van hen met het kind reizen zonder de uitdrukkelijke toestemming van de andere ouder, behoudens in bijzondere omstandigheden. Indien een van de ouders echter uitdrukkelijk bezwaar maakt tegen de reis en er geen overeenstemming kan worden bereikt, moet de familierechter worden ingeschakeld om het geschil te beslechten.

Als de ouders het ouderlijk gezag gezamenlijk uitoefenen, mag een van hen niet uit eigen beweging beslissen om zonder toestemming van de andere ouder definitief met het kind naar het buitenland te verhuizen.

Als een ouder het ouderlijk gezag alleen uitoefent, is de toestemming van de andere ouder niet vereist, of het nu gaat om een vakantie dan wel om een verhuizing naar het buitenland. Hij of zij moet de andere ouder daarvan echter op de hoogte brengen ingevolge artikel 373-2-1 van het burgerlijk wetboek, waarin wordt bepaald dat de ouder die het ouderlijk gezag niet uitoefent, moet worden ingelicht over belangrijke keuzes betreffende het leven van het kind.

2 Onder welke omstandigheden is voor de overbrenging van het kind naar een andere staat toestemming van de andere ouder vereist?

Bezwaar tegen het verlaten van het grondgebied of verbod om het grondgebied te verlaten

Om zich te verzetten tegen de overbrenging van het kind naar het buitenland door een van de ouders, kan de andere ouder, als hij of zij ook het ouderlijk gezag uitoefent, bij de prefecturen bezwaar aantekenen tegen het verlaten van het grondgebied (het bezwaar is 15 dagen geldig) en/of de familierechter vragen om een verbod uit te vaardigen op het verlaten van het grondgebied zonder toestemming van beide ouders (artikel 373-2-6 van het burgerlijk wetboek; het verbod is geldig tot het kind meerderjarig is, gedurende een bepaalde periode of tot er een nieuwe beslissing wordt genomen). De verbodsmaatregel om het grondgebied te verlaten zonder toestemming van beide ouders belet het kind om het grondgebied te verlaten. De ouders kunnen echter gericht toestemming geven voor een specifieke reis van het kind, alleen of met een van de ouders, door een verklaring af te leggen bij een opsporingsambtenaar (in principe vijf dagen vóór de reis). Indien een van de ouders weigert om een toestemmingsverklaring af te leggen, kan de andere ouder zich wenden tot de rechter voor de opheffing van het verbod om het grondgebied te verlaten of voor een gerichte toestemming voor het kind om het grondgebied te verlaten.

Overbrenging met het oog op het wijzigen van de verblijfplaats

Zelfs als er geen bezwaar tegen het verlaten van het grondgebied is of er geen verbod is om het grondgebied te verlaten, is de toestemming van de andere ouder noodzakelijk als de overbrenging van het kind naar een andere staat tot doel heeft de verblijfplaats van het kind te wijzigen, tenzij de ouder die wenst te verhuizen, het ouderlijk gezag alleen uitoefent. Alleen in dit geval kan hij of zij verhuizen zonder toestemming van de andere ouder, maar hij of zij moet de andere ouder wel op de hoogte brengen van deze nieuwe en belangrijke situatie voor het kind.

Als de ouder het ontbreken van toestemming van de andere ouder terzijde schuift, kan deze laatste verzoeken om de terugkeer van het kind op grond van ongeoorloofde overbrenging in de zin van het Verdrag van 's-Gravenhage van 25 oktober 1980 betreffende de burgerrechtelijke aspecten van internationale ontvoering van kinderen. Deze procedure moet worden ingesteld in de staat waarnaar het kind is overgebracht, zo nodig met de hulp van de bij het verdrag ingestelde centrale autoriteiten.

Ongeacht de aard van de overbrenging en afgezien van de specifieke verboden en bezwaren tegen het verlaten van het grondgebied, wordt van de ouder die met het kind het grondgebied verlaat niet verlangd dat hij of zij de uitdrukkelijke toestemming van de andere ouder bewijst, daar jegens derden wordt verondersteld dat deze toestemming is gegeven.

3 Hoe kan het kind legaal naar een andere staat worden overgebracht als overbrenging noodzakelijk is, maar de andere ouder er geen toestemming voor geeft?

Indien een van de ouders die het ouderlijk gezag uitoefent, weigert om toestemming voor de reis te geven, moet de ouder die het kind wenst over te brengen, zich wenden tot de familierechter, die het kind kan toestaan om het grondgebied te verlaten. Hetzelfde geldt als het kind het land niet mag verlaten zonder toestemming van beide ouders.

Ook als de overbrenging van het kind in werkelijkheid een wijziging van de verblijfplaats vormt, moet de ouder die met het kind wenst te verhuizen, in geval van weigering van de andere ouder die het ouderlijk gezag uitoefent, de zaak vóór de overbrenging aanhangig maken bij de familierechter van de verblijfplaats van het kind.

4 Gelden voor tijdelijke overbrenging (bv. voor vakantie of medische behandeling) en permanente overbrenging dezelfde regels? Gelieve toestemmingsformulieren te verstrekken, indien beschikbaar.

Zoals hierboven uiteengezet, moet er een onderscheid worden gemaakt tussen tijdelijke en definitieve verhuizingen. Er wordt verwezen naar de vorige punten.

Laatste update: 08/03/2022

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJM-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJM en de Commissie aanvaarden geen

enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Let op: de oorspronkelijke versie van deze pagina ([hr](#)) is onlangs gewijzigd.

Aan de vertaling in het Nederlands wordt momenteel gewerkt.

Legaal verhuizen naar het buitenland met kinderen - Kroatië

1 Onder welke omstandigheden is een ouder gerechtigd het kind zonder toestemming van de andere ouder naar een andere staat over te brengen?

De volgende situaties zijn van elkaar te onderscheiden in termen van de omstandigheden waaronder een ouder, zonder toestemming van de andere ouder, een kind rechtmatig naar een andere staat mag overbrengen:

- a) wanneer de ouder met wie het kind samenwoont het kind rechtmatig naar een andere staat wil overbrengen, en
 - b) wanneer de ouder met wie het kind niet samenwoont maar met wie het kind een persoonlijke relatie heeft het kind rechtmatig naar een andere staat wil overbrengen.
- a) De ouder met wie een kind samenwoont, mag het kind, na de echtscheiding, in het kader van zijn dagelijkse ouderlijke zorg rechtmatig naar een andere staat overbrengen (bv. voor een daguitstap), op voorwaarde dat dit geen afbreuk doet aan het recht van de andere ouder om een persoonlijke relatie met het kind te onderhouden, als bedoeld in de artikelen 95 en 119 van de wet inzake familierechtelijke procedures (*Obiteljski zakon*) (*Narodne Novine* (NN; Staatsblad van de Republiek Kroatië), nr. 103/15 en 98/19; hierna "ObZ 2015" genoemd). Bijgevolg heeft elk van de ouders, ongeacht of ze gezamenlijk dan wel afzonderlijk verantwoordelijk zijn voor de zorg voor en de opvoeding van het kind, het recht om zelfstandig alledaagse beslissingen met betrekking tot het kind te nemen wanneer het kind onder zijn hoede is (artikel 110 ObZ 2015). Als de ouders na hun echtscheiding gezamenlijk verantwoordelijk zijn voor de zorg voor en de opvoeding van een kind (artikel 104 ObZ 2015), moeten beslissingen die belangrijk zijn voor het kind in onderling overleg worden genomen (artikel 108 ObZ 2015). Rekening houdend met het feit dat een incidentele reis naar een ander land (bv. een daguitstap) niet het voornemen inhoudt om de vaste of tijdelijke woonplaats van het kind te wijzigen en derhalve niet behoort tot de uitputtende lijst van belangrijke individuele rechten van het kind als bedoeld in artikel 100 ObZ 2015, dienen de bepalingen van artikel 99, lid 2, ObZ 2015 op passende wijze te worden toegepast. Hetzelfde geldt voor een geval waarin de ouder met wie het kind na de echtscheiding samenwoont, gedeeltelijk afzonderlijk verantwoordelijk is voor de ouderlijke zorg (artikel 105 ObZ 2015). Als de ouder met wie het kind na de echtscheiding samenwoont op grond van een rechterlijke beslissing als enige afzonderlijk verantwoordelijk is voor de ouderlijke zorg, heeft hij echter geen toestemming van de andere ouder nodig om het kind tijdelijk naar een andere staat over te brengen (artikel 105, lid 5, ObZ 2015).
- b) Als de ouder met wie een kind na de echtscheiding niet samenwoont maar met wie het kind een persoonlijke relatie onderhoudt, besluit het kind rechtmatig naar een andere staat over te brengen, mag hij dat doen mits het gaat om een tijdelijk verblijf in een ander land (bv. een daguitstap) gedurende de tijd dat de ouder het recht heeft een directe persoonlijke relatie met het kind te onderhouden (artikel 121 ObZ 2015) en mits dat recht niet door de rechter is ontnomen of beperkt (de artikelen 123 tot en met 126 ObZ 2015). Bijgevolg heeft elk van de ouders, ongeacht of ze gezamenlijk dan wel afzonderlijk verantwoordelijk zijn voor de zorg voor en de opvoeding van het kind, het recht om zelfstandig alledaagse beslissingen met betrekking tot het kind te nemen wanneer het kind onder zijn hoede is (artikel 110 ObZ 2015). Als de ouders na hun echtscheiding gezamenlijk verantwoordelijk zijn voor de zorg voor en de opvoeding van een kind (artikel 104 ObZ 2015), moeten beslissingen die belangrijk zijn voor het kind in onderling overleg worden genomen (artikel 108 ObZ 2015). Rekening houdend met het feit dat een tijdelijk verblijf in een andere staat gedurende de tijd dat de ouder het recht heeft een directe persoonlijke relatie met het kind te onderhouden (bv. een daguitstap) niet het voornemen inhoudt om de vaste of tijdelijke woonplaats van het kind te wijzigen en derhalve niet behoort tot de uitputtende lijst van belangrijke individuele rechten van het kind als bedoeld in artikel 100 ObZ 2015, dienen de bepalingen van artikel 99, lid 2, ObZ 2015 op passende wijze te worden toegepast. Hetzelfde geldt voor een geval waarin de ouder met wie het kind na de echtscheiding samenwoont gedeeltelijk afzonderlijk verantwoordelijk is voor de ouderlijke zorg (artikel 105 ObZ 2015), aangezien de ouder die een directe persoonlijke relatie met het kind onderhoudt de vrijheid en het recht heeft om het kind in alledaagse aangelegenheden te vertegenwoordigen gedurende de tijd dat het kind onder zijn hoede is (krachtens de artikelen 110 en 112, juncto artikel 105, lid 1, ObZ 2015).
- In deze situaties moet het belang van de bepalingen van artikel 111 ObZ 2015 worden benadrukt. Dat wil zeggen dat beide ouders, ongeacht of zij gezamenlijk dan wel afzonderlijk verantwoordelijk zijn voor de ouderlijke zorg, verplicht zijn onderling informatie over het kind uit te wisselen, met inbegrip van informatie over de mogelijke overbrenging van het kind naar het buitenland. Naast deze wettelijke verplichting van de ouders, moet het kind, of elk van de ouders, bij het overschrijden van een staatsgrens persoonlijke en andere documenten bij zich hebben.
- Indien een van de ouders van mening is dat de andere ouder misbruik zou kunnen maken van een dergelijke tijdelijke overbrenging van het kind, kan hij de rechter verzoeken om in een buitengerechtelijke procedure een van de in artikel 418 ObZ 2015 genoemde maatregelen op te leggen om ervoor te zorgen dat de beslissing tot het onderhouden van een persoonlijke relatie tussen ouder en kind wordt gehandhaafd, of om een van de in artikel 419 ObZ 2015 genoemde maatregelen op te leggen, waardoor de veilige terugkeer van het kind wordt gewaarborgd.
- De beste oplossing zou zijn dat ouders tot een akkoord komen over deze en soortgelijke kwesties, die zij vervolgens opnemen in hun overeenkomst betreffende gezamenlijke ouderlijke zorg (artikel 106, lid 3, ObZ 15).

2 Onder welke omstandigheden is voor de overbrenging van het kind naar een andere staat toestemming van de andere ouder vereist?

Voor elke (permanente) overbrenging van het kind naar een andere staat teneinde de vaste of tijdelijke woonplaats van het kind te wijzigen, is de toestemming van beide ouders vereist. Ongeacht of de ouders gezamenlijk verantwoordelijk zijn voor de zorg voor en de opvoeding van het kind en ongeacht of een van hen gedeeltelijk afzonderlijk verantwoordelijk is, moet de ouder die het kind overbrengt en daarmee de vaste of tijdelijke woonplaats van het kind wijzigt, hiervoor de schriftelijke toestemming van de andere ouder krijgen (de artikelen 100 en 108 ObZ 2015). Als de ouder met wie het kind na de echtscheiding samenwoont als enige afzonderlijk verantwoordelijk is voor de ouderlijke zorg, heeft hij echter niet de toestemming van de andere ouder nodig om het kind naar een andere staat over te brengen teneinde de vaste of tijdelijke woonplaats van het kind te wijzigen (artikel 105, lid 5, ObZ 15).

3 Hoe kan het kind legaal naar een andere staat worden overgebracht als overbrenging noodzakelijk is, maar de andere ouder er geen toestemming voor geeft?

Als een ouder door overbrenging van het kind naar een andere staat de vaste of tijdelijke woonplaats van het kind wil wijzigen en niet de schriftelijke toestemming van de andere ouder kan verkrijgen, bepaalt de rechtbank in een buitengerechtelijke procedure wie van de ouders het belang van het kind in deze zaak het beste behartigt (artikel 100, lid 5, en artikel 478, lid 1, ObZ 2015). Voorafgaand aan het inleiden van deze buitengerechtelijke procedure moet een verplichte buitengerechtelijke counselingprocedure plaatsvinden, waarbij het de bedoeling is dat deskundigen van het ministerie van Sociale Zaken de ouders helpen tot een akkoord te komen over de kwestie (artikel 481 ObZ 2015 – buitengerechtelijke procedure betreffende verplichte counseling als procedureel vereiste voor het inleiden van de procedure van artikel 100, lid 5, ObZ 2015). Indien de ouders in de loop van de verplichte counseling geen overeenstemming kunnen bereiken, beslist een rechtbank in een buitengerechtelijke procedure over de kwestie. In die procedure wordt vooral gekeken naar: de leeftijd en mening van het kind, het recht van het kind om een persoonlijke relatie met de andere ouder te onderhouden, de bereidheid van de ouders om

samen te werken bij de uitoefening van hun ouderlijke rechten, de persoonlijke omstandigheden van de ouders, de afstand tussen de permanente of tijdelijke woonplaats van de ouders en de plaats waarnaar het kind zou kunnen verhuizen, alsook de verkeersverbindingen tussen deze plaatsen en het recht van de ouder op vrij verkeer (artikel 484 ObZ 2015).

Er moet echter worden benadrukt dat indien een van de ouders als enige afzonderlijk verantwoordelijk is voor de ouderlijke zorg voor het kind, hij niet de toestemming van de andere ouder nodig heeft om het kind naar een andere staat over te brengen teneinde de tijdelijke of permanente woonplaats van het kind te wijzigen, wat betekent dat in een dergelijk geval het bezwaar van de andere ouder geen rechtsgevolgen heeft (artikel 105, lid 5, ObZ 2015).

4 Gelden voor tijdelijke overbrenging (bv. voor vakantie of medische behandeling) en permanente overbrenging dezelfde regels? Gelieve toestemmingsformulieren te verstrekken, indien beschikbaar.

Zoals aangegeven in de antwoorden op de vragen 1 tot en met 3 worden de rechten en plichten van ouders in ObZ 2015 op verschillende wijzen geregeld, afhankelijk van de vraag of het gaat om een tijdelijke overbrenging van het kind naar een andere staat (bv. een daguitstap die de rechten van de andere ouder niet aantast) dan wel een permanente overbrenging van het kind naar een andere staat met het doel de vaste of tijdelijke verblijfplaats van het kind te wijzigen.

Laatste update: 14/04/2022

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJM-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJM en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Legaal verhuizen naar het buitenland met kinderen - Italië

1 Onder welke omstandigheden is een ouder gerechtigd het kind zonder toestemming van de andere ouder naar een andere staat over te brengen?

Een ouder mag een kind naar een andere staat overbrengen zonder dat de andere ouder daarvoor toestemming heeft gegeven of tegen de wensen van de andere ouder in, indien de ouder met het eenhoofdig gezag over het kind is belast of een gerechtelijke maatregel deze overbrenging toestaat.

2 Onder welke omstandigheden is voor de overbrenging van het kind naar een andere staat toestemming van de andere ouder vereist?

Indien beide ouders het gezamenlijke gezag over het kind hebben, is voor de overbrenging van het kind naar een andere staat de toestemming van beide ouders vereist.

3 Hoe kan het kind legaal naar een andere staat worden overgebracht als overbrenging noodzakelijk is, maar de andere ouder er geen toestemming voor geeft?

Indien de andere ouder geen toestemming geeft voor de overbrenging van het kind of zich daartegen verzet, moet de ouder die het kind wil overbrengen, de bevoegde rechterlijke instantie om toestemming vragen; dit kan de voor het toezicht op de voogdij bevoegde rechtbank van de woonplaats van het kind zijn of rechtbank waar een procedure betreffende de ouderlijke verantwoordelijkheid aanhangig is.

4 Gelden voor tijdelijke overbrenging (bv. voor vakantie of medische behandeling) en permanente overbrenging dezelfde regels? Gelieve toestemmingsformulieren te verstrekken, indien beschikbaar.

Voor de tijdelijke overbrenging van het kind naar het buitenland moeten de redenen van een dergelijke overbrenging worden onderzocht. Als het om een korte vakantie gaat, kan de kwestie worden beschouwd als een alledaagse aangelegenheid waarover zonder toestemming van beide ouders een beslissing kan worden genomen.

Als de tijdelijke overbrenging van het kind naar het buitenland wordt ingegeven door meer zwaarwegende redenen, zoals een medische behandeling voor het kind, is de toestemming van beide ouders met ouderlijke verantwoordelijkheid vereist. Indien er geen overeenstemming is, wordt de zaak door de rechter beslecht.

Laatste update: 21/07/2022

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJM-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJM en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Legaal verhuizen naar het buitenland met kinderen - Cyprus

1 Onder welke omstandigheden is een ouder gerechtigd het kind zonder toestemming van de andere ouder naar een andere staat over te brengen?

Een ouder die als enige het ouderlijk gezag over een kind uitoefent, kan dit kind rechtmatig naar een ander land overbrengen zonder dat de andere ouder hiervoor toestemming hoeft te geven.

2 Onder welke omstandigheden is voor de overbrenging van het kind naar een andere staat toestemming van de andere ouder vereist?

Als er sprake is van gezamenlijk ouderlijk gezag over een minderjarig kind moet de andere ouder toestemming geven om het kind naar een ander land over te brengen. Het overbrengen van het kind zonder toestemming is een strafbaar feit op grond van hoofdstuk 154 van het wetboek van strafrecht.

3 Hoe kan het kind legaal naar een andere staat worden overgebracht als overbrenging noodzakelijk is, maar de andere ouder er geen toestemming voor geeft?

Een kind kan in geval van gezamenlijk ouderlijk gezag op grond van een desbetreffende uitspraak van de familierechtbank zonder toestemming van een van de ouders naar een ander land worden overgebracht.

4 Gelden voor tijdelijke overbrenging (bv. voor vakantie of medische behandeling) en permanente overbrenging dezelfde regels? Gelieve toestemmingsformulieren te verstrekken, indien beschikbaar.

Ingeval er geen toestemming voor tijdelijke of permanente overbrenging is gegeven, is een rechterlijke beslissing vereist. In geval van toestemming wordt er geen specifiek document gebruikt om deze toestemming te verlenen.

Laatste update: 07/12/2023

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJM-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJM en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Legaal verhuizen naar het buitenland met kinderen - Letland

1 Onder welke omstandigheden is een ouder gerechtigd het kind zonder toestemming van de andere ouder naar een andere staat over te brengen?

Indien door een rechter is bepaald dat het kind zijn of haar verblijfplaats in een ander land mag hebben, heeft de ouder die het kind met het oog op permanent verblijf overbrengt, daarvoor niet de toestemming van de andere ouder nodig.

Een ouder mag een kind met het oog op permanent verblijf zonder de toestemming van de andere ouder rechtmatig overbrengen naar een ander land, wanneer hij of zij het exclusieve ouderlijk gezag heeft op basis van een overeenkomst tussen de ouders of een rechterlijke beslissing.

Een ouder mag een kind met het oog op permanent verblijf zonder de toestemming van de andere ouder rechtmatig overbrengen naar een ander land, wanneer het ouderlijk gezag van de andere ouder is opgeschort krachtens een beslissing van de familierechtbank (*bāriņtiesa*) of is beëindigd krachtens een rechterlijke beslissing.

2 Onder welke omstandigheden is voor de overbrenging van het kind naar een andere staat toestemming van de andere ouder vereist?

Een ouder van wie het gezagsrecht niet is opgeschort of beëindigd, mag een kind met het oog op permanent verblijf rechtmatig overbrengen naar een ander land wanneer de andere ouder die het gezagsrecht heeft (gezamenlijk of exclusief) daarmee heeft ingestemd.

3 Hoe kan het kind legaal naar een andere staat worden overgebracht als overbrenging noodzakelijk is, maar de andere ouder er geen toestemming voor geeft?

Indien de andere ouder niet instemt met de overbrenging van het kind, kan de ouder die het kind met het oog op permanent verblijf wil overbrengen naar een ander land, de rechter verzoeken vast te stellen dat het kind zijn of haar verblijfplaats mag hebben in het land waarnaar deze ouder het kind wil overbrengen. Indien de andere ouder niet instemt met de overbrenging van het kind, kan de ouder die het kind met het oog op permanent verblijf wil overbrengen naar een ander land, de rechter verzoeken om aan hem of haar het exclusieve gezagsrecht toe te wijzen.

Indien de andere ouder niet instemt met de overbrenging van het kind, kan de ouder die het kind met het oog op permanent verblijf wil overbrengen naar een ander land, de familierechter verzoeken om het gezagsrecht van de andere ouder op te schorten (indien er daarvoor objectieve redenen zijn) of kan hij of zij de rechter verzoeken om het gezagsrecht van de andere ouder te beëindigen (indien er daarvoor objectieve redenen zijn).

4 Gelden voor tijdelijke overbrenging (bv. voor vakantie of medische behandeling) en permanente overbrenging dezelfde regels? Gelieve toestemmingsformulieren te verstrekken, indien beschikbaar.

Voor een permanente overbrenging: zie de antwoorden op de vorige vragen.

De andere ouder hoeft niet in te stemmen met een tijdelijke overbrenging.

Laatste update: 05/04/2024

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJV-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJV en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Legaal verhuizen naar het buitenland met kinderen - Litouwen

1 Onder welke omstandigheden is een ouder gerechtigd het kind zonder toestemming van de andere ouder naar een andere staat over te brengen?

De overbrenging van het kind naar een ander land zonder de toestemming van de andere ouder is alleen mogelijk voor een tijdelijk verblijf (bijvoorbeeld een vakantie). Voor de wijziging van het land van verblijf van het kind is ofwel de toestemming van de andere ouder vereist ofwel een rechterlijke beslissing waarin wordt bepaald dat het kind zijn of haar verblijfplaats in het buitenland mag hebben.

2 Onder welke omstandigheden is voor de overbrenging van het kind naar een andere staat toestemming van de andere ouder vereist?

Indien de ouders zijn gehuwd en niet uit de echt zijn gescheiden, moeten zij beiden, ongeacht of zij samenwonen of gescheiden leven, instemmen met de wijziging van het land van verblijf van het kind.

Wanneer de ouders uit de echt zijn gescheiden en er is bepaald dat het kind zijn of haar verblijfplaats bij een van beide ouders heeft, is voor een overbrenging van de permanente verblijfplaats van het kind naar het buitenland ook de toestemming van de andere ouder vereist; de vaststelling van de verblijfplaats van het kind bij een van de ouders heeft immers niet tot gevolg dat die ouder jegens het kind over meer rechten beschikt, tenzij de rechter anders heeft beslist.

Indien de ouders niet zijn gehuwd en er niet is bepaald dat het kind zijn of haar verblijfplaats bij een van beide ouders heeft, wordt aangenomen dat de ouders over dezelfde rechten beschikken en dat beide ouders moeten instemmen met een wijziging van het land van verblijf van het kind.

3 Hoe kan het kind legaal naar een andere staat worden overgebracht als overbrenging noodzakelijk is, maar de andere ouder er geen toestemming voor geeft?

Indien het niet mogelijk is de toestemming van de andere ouder te verkrijgen, moet de ouder die naar een ander land wil verhuizen, de rechter verzoeken om zich uit te spreken over de verblijfplaats van het kind en om een omgangsregeling voor het kind op te stellen. Indien de verblijfplaats is vastgesteld, moet de betrokken ouder verzoeken om een wijziging van de omgangsregeling voor het kind.

4 Gelden voor tijdelijke overbrenging (bv. voor vakantie of medische behandeling) en permanente overbrenging dezelfde regels? Gelieve toestemmingsformulieren te verstrekken, indien beschikbaar.

Krachtens de Litouwse wetgeving is geen extra toestemming van een ouder vereist voor de tijdelijke overbrenging van het kind naar een ander land.

Laatste update: 21/10/2019

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJV-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJV en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Legaal verhuizen naar het buitenland met kinderen - Luxemburg

1 Onder welke omstandigheden is een ouder gerechtigd het kind zonder toestemming van de andere ouder naar een andere staat over te brengen?

In principe is de toestemming van de andere ouder niet vereist om het kind tijdelijk naar een ander land mee te nemen. Indien de ouders het ouderlijk gezag gezamenlijk uitoefenen, kunnen zij elk met het kind reizen zonder de uitdrukkelijke toestemming van de andere ouder. Indien het ouderlijk gezag, bij wijze van uitzondering, uitsluitend door één ouder wordt uitgeoefend, is de vermoedelijke of uitdrukkelijke toestemming van de andere ouder niet vereist.

De ouder die het ouderlijk gezag niet heeft, kan het kind tijdens de periodes waarin hij/zij het omgangs- en verblijfsrecht uitoefent tijdelijk naar een ander land meenemen zonder toestemming van de andere ouder. De toestemming van de andere ouder is niet vereist voor een korte, tijdelijke overbrenging (om bijvoorbeeld over de grens inkopen te doen), noch voor een overbrenging van langere duur (om bijvoorbeeld op vakantie te gaan), mits die overbrenging plaatsvindt in het kader van de uitoefening van het omgangs- en verblijfsrecht.

Welke identiteitsbewijzen of andere documenten er vereist zijn in het geval van een tijdelijke overbrenging hangt af van de wettelijke vereisten die van kracht zijn in het land van bestemming.

2 Onder welke omstandigheden is voor de overbrenging van het kind naar een andere staat toestemming van de andere ouder vereist?

Voor een permanente overbrenging van het kind of een **tijdelijke** overbrenging van het kind **om ernstige redenen** (bv. een zware medische behandeling) is de toestemming van beide ouders vereist, mits zij het ouderlijk gezag gezamenlijk uitoefenen. De overbrenging van de woon- of verblijfplaats naar het buitenland wordt beschouwd als een permanente overbrenging, en daarvoor is de toestemming van beide ouders nodig. Ingeval het ouderlijk gezag uitsluitend door één ouder wordt uitgeoefend, is de toestemming van de andere ouder niet vereist. Op verzoek van de andere ouder kan het omgangsrecht echter worden aangepast.

Om redenen van bewijs moeten de ouders schriftelijk toestemming geven. De ouders kunnen het betrokken document zelf opstellen. De ouders kunnen echter ook, indien het gastland dit vereist, de rechter vragen om hun toestemming vast te leggen.

3 Hoe kan het kind legaal naar een andere staat worden overgebracht als overbrenging noodzakelijk is, maar de andere ouder er geen toestemming voor geeft?

Indien een van de ouders weigert toestemming te geven voor de overbrenging van een kind naar een ander land, is het aan de *juge aux affaires familiales* (familierechter) om te beslissen over een verzoek tot het meenemen van het kind naar een ander land.

4 Gelden voor tijdelijke overbrenging (bv. voor vakantie of medische behandeling) en permanente overbrenging dezelfde regels? Gelieve toestemmingsformulieren te verstrekken, indien beschikbaar.

Zoals vermeld onder de punten 1 tot en met 3, lopen de bepalingen uiteen en hangt een en ander af van de vraag of het kind tijdelijk of permanent wordt overgebracht.

Telkens wanneer een kind zich zonder begeleiding van de ouders tijdelijk naar het buitenland begeeft, moet het de toestemming hebben om het land te verlaten (d.w.z. een document waarmee de ouder het minderjarige kind toestemming verleent om Luxemburg te verlaten).

Ouders kunnen een toestemmingsformulier verkrijgen bij de betrokken gemeente. De meeste gemeenten vragen een vergoeding voor de administratieve kosten van de afgifte van een dergelijk formulier. Het bedrag van die vergoeding varieert per gemeente.

Dit formulier is weliswaar niet verplicht, maar veel buitenlandse autoriteiten vragen hierom wanneer zij een kind moeten toelaten tot hun grondgebied.

Zelfs als het kind door een van beide ouders wordt vergezeld, is het toch nuttig om de toestemming van de andere ouder te hebben, aangezien deze toestemming volgens sommige andere landen wel degelijk vereist is.

Links

<http://www.legilux.lu/>

<https://justice.public.lu/fr.html>

Laatste update: 11/01/2024

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJM-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJM en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Legaal verhuizen naar het buitenland met kinderen - Hongarije

1 Onder welke omstandigheden is een ouder gerechtigd het kind zonder toestemming van de andere ouder naar een andere staat over te brengen?

A) In het algemeen mag een **ouder**, zonder toestemming van de andere ouder, zijn of haar kind **voor een korte periode** en **zonder het oogmerk daar te blijven**, overbrengen naar een ander land. Daarbij kunnen onder meer de volgende gevallen worden onderscheiden:

de ouders oefenen gezamenlijk het ouderlijk gezag uit;

een van de ouders oefent het ouderlijk gezag uit op grond van een overeenkomst tussen de ouders of een rechterlijke beslissing, maar het ouderlijk gezag van de andere ouder werd niet beperkt of beëindigd door de rechter;

het kind is overgebracht naar een ander land door de ouder in het kader van zijn of haar omgangsrecht en tijdens de periode voor direct contact met het kind, *tenzij* de andere ouder daar krachtens een beslissing van een rechter of een andere voogdijinstantie mee moet instemmen.

B) Een **ouder** mag het kind zonder toestemming van de andere ouder **zelfs voor een langere periode of met het oogmerk daar te blijven**, overbrengen naar een ander land, indien het ouderlijk gezag van de andere ouder is beperkt of beëindigd door de rechter.

C) In de volgende gevallen mag de **voogd** een kind ook zonder toestemming van de ouder rechtmatig naar een ander land overbrengen, mits de betrokken voogdij-instantie zijn of haar recht om dat te doen niet heeft beperkt:

voor een korte periode en **zonder het oogmerk daar te blijven**, indien het kind in een pleeggezin is geplaatst;

indien het kind bij een derde is geplaatst en het ouderlijk gezag daarom is opgeschort.

2 Onder welke omstandigheden is voor de overbrenging van het kind naar een andere staat toestemming van de andere ouder vereist?

A) Indien een **ouder** het kind **voor een langere periode of met het oogmerk daar te blijven**, overbrengt naar een ander land, is de toestemming van de andere ouder vereist. Daarbij kunnen onder meer de volgende gevallen worden onderscheiden:

de ouders oefenen gezamenlijk het ouderlijk gezag uit;

een van de ouders oefent het ouderlijk gezag uit op grond van een overeenkomst tussen de ouders of een rechterlijke beslissing, maar het ouderlijk gezag van de andere ouder werd niet beperkt of beëindigd door de rechter.

B) Indien het kind in een pleeggezin is geplaatst, mag de **voogd** het kind zonder toestemming van de ouders **voor een langere periode** of **met het oogmerk daar te blijven**, overbrengen naar een ander land.

Het vertrek naar een ander land om daar te studeren, te werken of een soortgelijke activiteit uit te oefenen, kan worden beschouwd als een vertrek **voor een langere periode**.

3 Hoe kan het kind legaal naar een andere staat worden overgebracht als overbrenging noodzakelijk is, maar de andere ouder er geen toestemming voor geeft?

Indien de andere ouder niet heeft ingestemd met de overbrenging van het kind naar een ander land, kan die ouder de betrokken voogdij-instantie verzoeken om daarover een beslissing te nemen. In dergelijke gevallen komt de beslissing van die overheidsinstantie houdende goedkeuring van de overbrenging van het kind naar een ander land in de plaats van de toestemming van de andere ouder.

Een ouder die een verzoek indient tot aanwijzing van een verblijfplaats in een ander land, moet bij zijn of haar verzoek documenten voegen waaruit blijkt dat de opvoeding, het onderhoud, de zorg en de voortzetting van de opleiding in dat land zijn gewaarborgd (in het bijzonder een door de buitenlandse autoriteiten ondertekende verklaring inzake leefomgeving, een bewijs van schoolbezoek, een verklaring inzake inkomsten en een verklaring van aanvaarding). Het is de betrokken voogdij-instantie die, op verzoek van de ouder, ervoor zorgt dat er een verklaring inzake leefomgeving wordt verkregen.

Indien de ouder in dat andere land nog niet is gestart met zijn of haar beroepsactiviteit, kan de voogdij-instantie aanvaarden dat de verklaring inzake inkomsten wordt vervangen door een verklaring van de ouder over zijn of haar verwachte inkomsten.

Bij de beslechting van een geschil kan de voogdij-instantie nagaan hoe een rechterlijke beslissing of een beslissing van een voogdij-instantie met betrekking tot het directe contact tussen het kind en de gescheiden levende ouder kan worden uitgevoerd wanneer er geen internationaal verdrag is of er geen sprake is van wederkerigheid.

4 Gelden voor tijdelijke overbrenging (bv. voor vakantie of medische behandeling) en permanente overbrenging dezelfde regels? Gelieve toestemmingsformulieren te verstrekken, indien beschikbaar.

Zoals aangegeven onder punt 1, mag de ouder, indien het gaat om een reis naar het buitenland voor een korte periode, het kind zonder toestemming van de andere ouder overbrengen naar een ander land. In dergelijke gevallen moet worden voldaan aan de algemene voorwaarden voor grensoverschrijding door het kind (het kind moet bijvoorbeeld in het bezit zijn van een geldig paspoort).

Laatste update: 15/01/2024

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJN-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJN en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Legaal verhuizen naar het buitenland met kinderen - Malta

1 Onder welke omstandigheden is een ouder gerechtigd het kind zonder toestemming van de andere ouder naar een andere staat over te brengen?

Dat varieert van geval tot geval, maar meestal zal de toestemming van de andere ouder niet moeten worden gevraagd wanneer de verblijfplaats van die ouder niet bekend is. Artikel 56, lid 5, van het burgerlijk wetboek bepaalt dat de rechter een ouder het ouderlijke gezag kan ontnemen, en dat de andere ouder die in dat geval de zorg voor en het gezag over het kind heeft, de eerstbedoelde ouder dan niet om toestemming hoeft te vragen.

De ouder moet er echter altijd voor zorgen dat hij of zij een kind naar een andere staat mag overbrengen zonder toestemming van de andere ouder middels een verzoek om toestemming aan de bevoegde rechtbank, namelijk de Civil Court (Family Section).

2 Onder welke omstandigheden is voor de overbrenging van het kind naar een andere staat toestemming van de andere ouder vereist?

Wanneer een ouder een kind overeenkomstig het nationale recht naar elders wil overbrengen, moet de andere ouder altijd zijn of haar toestemming geven, meer bepaald wanneer die overbrenging een schending zou inhouden van een recht van de andere ouder. Deze rechten hebben betrekking op het omgangsrecht en het recht om te worden betrokken bij de beslissingen over het leven van het kind (dit omvat de plaats en de omgeving waar en de cultuur waarin het kind moet worden opgevoed). De ouder die zijn of haar toestemming weigert te geven, kan zich op diverse gronden tegen de overbrenging verzetten, bijvoorbeeld het feit dat een dergelijke overbrenging de uitoefening van zijn of haar omgangsrecht belemmert.

3 Hoe kan het kind legaal naar een andere staat worden overgebracht als overbrenging noodzakelijk is, maar de andere ouder er geen toestemming voor geeft?

Kinderen kunnen zonder toestemming van de andere ouder naar een andere staat worden overgebracht indien de bevoegde rechter instemt met die overbrenging.

4 Gelden voor tijdelijke overbrenging (bv. voor vakantie of medische behandeling) en permanente overbrenging dezelfde regels? Gelieve toestemmingsformulieren te verstrekken, indien beschikbaar.

Ja, voor een tijdelijke overbrenging gelden dezelfde regels. De toestemming van een ouder kan op de volgende wijze worden verleend:

Ik, ondergetekende, ben ouder van _____ (voornaam, naam, geboortedatum, nummer van de identiteitskaart van de minderjarige) en stem ermee in dat mijn zoon/dochter (kies de toepasselijke optie) het eiland Malta verlaat met als doel _____ (redenen om het eiland te verlaten) en zulks voor onbepaalde tijd/voor een periode van _____ (periode)(kies de toepasselijke optie).

Handtekening gevolgd door de voornaam, naam, en het nummer van de identiteitskaart van de ouder

Laatste update: 17/07/2019

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJN-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJN en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Legaal verhuizen naar het buitenland met kinderen - Nederland

1 Onder welke omstandigheden is een ouder gerechtigd het kind zonder toestemming van de andere ouder naar een andere staat over te brengen?

Een ouder is alleen gerechtigd het kind zonder toestemming van de andere ouder naar een andere staat over te brengen, wanneer de ouder met het eenhoofdig gezag over het kind is belast en er afdoende afspraken zijn gemaakt over de omgang tussen het kind en de andere ouder. Als alternatief kan vervangende toestemming worden gevraagd aan de rechter.

2 Onder welke omstandigheden is voor de overbrenging van het kind naar een andere staat toestemming van de andere ouder vereist?

Voor de overbrenging van het kind naar een andere staat is de toestemming van de andere ouder vereist wanneer de ouders het gezamenlijke gezag over het kind hebben. Ook als de verhuizing betekent dat dit een inbreuk vormt op het omgangsrecht van de niet met het gezag belaste ouder, kan toestemming van die ouder vereist zijn.

3 Hoe kan het kind legaal naar een andere staat worden overgebracht als overbrenging noodzakelijk is, maar de andere ouder er geen toestemming voor geeft?

Wanneer overbrenging van het kind naar een andere staat noodzakelijk is, maar de andere ouder, die eveneens met het gezag over het kind is belast, geen toestemming geeft, kan een vervangende toestemming van de rechter worden gevraagd (artikel 253A, Boek I van het Nederlands Burgerlijk Wetboek). In het geval van eenhoofdig gezag is het mogelijk om op grond van artikel 377a en artikel 377e, Boek I van het Nederlands Burgerlijk Wetboek te vragen om het vaststellen of aanpassen van de omgangsregeling met de andere ouder.

4 Gelden voor tijdelijke overbrenging (bv. voor vakantie of medische behandeling) en permanente overbrenging dezelfde regels? Gelieve toestemmingsformulieren te verstrekken, indien beschikbaar.

In het geval van gezamenlijk gezag van de ouders gelden in Nederland voor een tijdelijke en een permanente overbrenging van een kind dezelfde regels.

Bijgevoegd het formulier 'toestemming om te reizen' (288 Kb) English version

In het geval van eenhoofdig gezag geldt in het algemeen dat door de rechter vastgestelde of in een ouderschapsplan neergelegde omgangsregelingen dienen te worden gerespecteerd.

Laatste update: 02/02/2024

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJN-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJN en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Legaal verhuizen naar het buitenland met kinderen - Oostenrijk

1 Onder welke omstandigheden is een ouder gerechtigd het kind zonder toestemming van de andere ouder naar een andere staat over te brengen?

1.1. Het Oostenrijkse afstammingsrecht is volledig herzien. De wet betreffende wijziging van het afstammings- en naamrecht (*Kindschafts- und Namensrecht-Änderungsgesetz* 2013) (BGBl. I 2013/15) is op 1 februari 2013 in werking getreden. Sindsdien zijn de regels inzake de bepaling van de verblijfplaats opgenomen in artikel 162 van het Oostenrijkse Burgerlijk Wetboek (*Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch* – ABGB), dat echter niet op zichzelf staat, maar moet worden gelezen in samenhang met andere bepalingen betreffende het afstammingsrecht.

1.2. In elk geval kan een ouder zonder de instemming van de andere ouder het kind overbrengen naar een ander land als de ouder die het kind meeneemt, ten eerste als enige de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt en ten tweede de andere ouder hierover vooraf heeft geïnformeerd, en ten derde als de ouder die in het land blijft, zijn of haar weigering niet binnen een gepaste termijn heeft aangegeven en bij de rechtbank geen bezwaar in die zin heeft aangetekend (waarin wordt verzocht om intrekking of beperking van de ouderlijke verantwoordelijkheid). Als de andere ouder bezwaar heeft aangetekend, moet de rechtbank beslissen of de overbrenging van het kind al dan niet rechtmatig is. Ter bescherming van de beslissing over de wijziging van de verblijfplaats kan de rechtbank ook een verbod uitspreken op het verlaten van het grondgebied met het kind (artikel 107, lid 3, punt 4, van de wet betreffende geschillen – *Außerstreitgesetz* – *AußStrG*).

Een verklaring van de ouder die geen ouderlijke verantwoordelijkheid draagt betreffende de verhuizing naar het buitenland moet door de andere ouder in aanmerking worden genomen als de wens die daarin wordt uitgesproken, beter aansluit bij het welzijn van het kind.

Als de ouder die als enige de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt, de andere ouder niet in kennis heeft gesteld van de geplande verhuizing (hij of zij is krachtens artikel 189, lid 1, punt 1, ABGB immers verplicht de andere ouder te informeren over essentiële zaken, en verhuizing naar het buitenland valt daaronder) of als hij of zij naar het buitenland vertrekt ondanks de weigering van de andere ouder, bestaat er echter geen inbreuk op het gezagsrecht op grond van artikel 3 van het Verdrag van Den Haag betreffende de burgerrechtelijke aspecten van internationale ontvoering van kinderen (bij gebrek aan gezagsrecht van de andere ouder), maar enkel een inbreuk op de onderlinge relatie tussen de ouders met betrekking tot de bepalingen van het Oostenrijkse familierecht. Die schending kan gevolgen hebben op het vlak van het familierecht (variërend van een waarschuwing tot de overdracht van de ouderlijke verantwoordelijkheid).

1.3. Als beide ouders de ouderlijke verantwoordelijkheid dragen, moeten zij deze zo veel mogelijk in onderlinge overeenstemming uitoefenen (artikel 137, lid 2, laatste zin, ABGB).

Er dient een onderscheid te worden gemaakt tussen gevallen waarin het kind naar het buitenland wordt meegenomen door (a) de ouder die het kind hoofdzakelijk ten laste heeft in zijn of haar huishouden of (b) de ouder die het kind niet hoofdzakelijk ten laste heeft in zijn of haar huishouden. De ouder die het kind niet hoofdzakelijk ten laste heeft in zijn of haar huishouden, handelt in elk geval onrechtmatig in de zin van artikel 2 van het Verdrag van Den Haag betreffende de burgerrechtelijke aspecten van internationale ontvoering van kinderen. Voor de ouder die het kind hoofdzakelijk ten laste heeft in zijn of haar huishouden is de juridische situatie complexer.

Bovengenoemde verplichting in artikel 189, lid 1, punt 1, ABGB om de andere ouder te informeren over essentiële zaken geldt ook in de situatie waarin beide ouders de ouderlijke verantwoordelijkheid dragen (artikel 189, lid 5, ABGB). Over de vraag of het niet verstrekken van informatie aan de andere ouder die ook de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt, zoals omschreven in artikel 189, lid 5, juncto artikel 189, lid 1, punt 1, ABGB, op zichzelf reeds een inbreuk vormt op het gezagsrecht in de zin van artikel 3 van het Verdrag van Den Haag betreffende de burgerrechtelijke aspecten van internationale ontvoering van kinderen, zijn de meningen van de deskundigen verdeeld. Het Oostenrijkse hoogerechtshof heeft onlangs bevestigd dat dit wel degelijk het geval is (6Ob 170/16t).

Er moet ook rekening worden gehouden met de mening van de ouder die het kind niet ten laste heeft in zijn of haar huishouden als de uitgesproken wens beter aansluit bij het welzijn van het kind. Los van de kwalificatie van een inbreuk op het gezagsrecht in de zin van het Verdrag van Den Haag betreffende de burgerrechtelijke aspecten van internationale ontvoering van kinderen kan het niet verstrekken van informatie krachtens het Oostenrijkse recht in de onderlinge verhouding gedrag vormen dat indruist tegen het familierecht en kan dat de bovengenoemde gevolgen met zich meebrengen.

1.4. Als beide ouders de ouderlijke verantwoordelijkheid dragen en niet is vastgesteld welke ouder het kind hoofdzakelijk ten laste heeft in zijn of haar huishouden, moet de instemming van de andere ouder worden verkregen. Indien er geen instemming is gegeven door de andere ouder, kan worden verzocht om een beslissing van de bevoegde rechtbank die is belast met voogdizaken (*Pflegschaftsgericht*). De rechtbank moet in haar beslissing rekening houden met zowel het welzijn van het kind als de rechten van de ouders op bescherming tegen iedere vorm van geweld, maar ook met de beginselen van vrij verkeer en vrijheid van beroep (artikel 162, lid 3, ABGB). Wel kan ook in dit geval iedere ouder alleen het kind vertegenwoordigen in externe relaties, zolang de ouderlijke verantwoordelijkheid (wat betreft de definitie van de verblijfplaats) hem of haar niet definitief of tijdelijk is afgenomen.

2 Onder welke omstandigheden is voor de overbrenging van het kind naar een andere staat toestemming van de andere ouder vereist?

Instemming van de andere ouder is in elk geval noodzakelijk als de ouder die het kind overbrengt (a) geen ouderlijke verantwoordelijkheid draagt of (b) wel verantwoordelijkheid draagt maar het kind niet hoofdzakelijk ten laste heeft.

In gevallen waarin (a) de ouder die het kind hoofdzakelijk ten laste heeft in zijn of haar huishouden of (b) de ouder die als enige de ouderlijke verantwoordelijkheid heeft met het kind wil verhuizen naar een ander land, moet hij of zij, in de onderlinge verhouding, de verplichting van het in kennis stellen nakomen zoals omschreven in artikel 189 ABGB (zie vraag 1) en rekening houden met de mening van de geïnformeerde ouder als deze het welzijn van het kind beter ondersteunt.

3 Hoe kan het kind legaal naar een andere staat worden overgebracht als overbrenging noodzakelijk is, maar de andere ouder er geen toestemming voor geeft?

3.1. Als beide ouders de ouderlijke verantwoordelijkheid dragen en niet is vastgesteld welke ouder het kind hoofdzakelijk ten laste heeft in zijn of haar huishouden, moet de ouder die zonder toestemming van de andere ouder naar het buitenland wenst te verhuizen, zich wenden tot de rechtbank die is belast met voogdizaken. In haar toestemmingsbeschikking moet de rechtbank rekening houden met zowel het welzijn van het kind als de rechten van de ouders op bescherming tegen iedere vorm van geweld, maar ook met de beginselen van vrij verkeer en vrijheid van beroep (artikel 162, lid 3, ABGB).

3.2. Als de ouder die naar het buitenland wenst te verhuizen geen ouderlijke verantwoordelijkheid draagt of het kind niet hoofdzakelijk ten laste heeft in zijn of haar huishouden, kan hij of zij de rechtbank verzoeken de ouderlijke verantwoordelijkheid van de andere ouder in te trekken of te beperken (en de verantwoordelijkheid, ook slechts gedeeltelijk, aan hem of haar over te dragen). Als er geen gerechtvaardigde gronden voor weigering zijn, kan de rechtbank ook de in de wet vastgestelde rechten van instemming en goedkeuring intrekken, of zelf de in wet voorgeschreven instemming en goedkeuring verlenen (artikel 181, lid 1, ABGB), vooral als de rechtbank voor een minder radicale oplossing wil kiezen dan intrekking van de ouderlijke verantwoordelijkheid.

3.3. De ouder die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt en het kind hoofdzakelijk ten laste heeft in zijn of haar huishouden, moet de andere ouder wel in kennis stellen en hem of haar de mogelijkheid bieden om zijn of haar mening te geven (artikel 189 ABGB), maar deze kennisgeving of instemming van de ouder vormt geen voorwaarde voor het verlaten van het grondgebied.

4 Gelden voor tijdelijke overbrenging (bv. voor vakantie of medische behandeling) en permanente overbrenging dezelfde regels? Gelieve toestemmingsformulieren te verstrekken, indien beschikbaar.

Ook in het geval van een tijdelijk verblijf in het buitenland moeten beide ouders hun ouderlijke verantwoordelijkheid zo veel mogelijk in onderlinge overeenstemming uitoefenen als zij deze verantwoordelijkheid beiden dragen (artikel 137, lid 2, laatste zin, ABGB). Een bewijs van deze overeenstemming is echter geen voorwaarde voor het verlaten van het grondgebied.

De verplichting van een dergelijke overeenstemming zou namelijk volstrekt rechtmatig kunnen komen te vervallen, bijvoorbeeld wanneer er spontaan een weekend bij de grootouders in het buitenland moet worden georganiseerd en de andere ouder in deze periode geen enkel contact met het kind had gepland (in dit geval zou het niet eens nuttig zijn om tot overeenstemming te komen).

Deze regel is mutatis mutandis van toepassing in gevallen waarin de andere ouder enkel in kennis hoeft te worden gesteld (artikel 189, lid 1, ABGB); uit de omstandigheden van het specifieke geval (de duur, de bestemming en het doel van de reis) moet blijken of het tijdelijke verblijf moet worden beschouwd als een essentiële zaak.

Laatste update: 05/06/2023

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJM-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJM en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Legaal verhuizen naar het buitenland met kinderen - Polen

1 Onder welke omstandigheden is een ouder gerechtigd het kind zonder toestemming van de andere ouder naar een andere staat over te brengen?

Het ouderlijk gezag gaat hand in hand met het beginsel van de gezamenlijke uitoefening ervan door beide ouders. Dit beginsel is verankerd in artikel 97, lid 2, van het Poolse wetboek van gezins- en voogdijzaken (hierna het “WvGV” genoemd), waarin is vastgelegd dat voor het kind belangrijke beslissingen in gezamenlijk overleg door de ouders worden genomen. Indien de ouders het oneens zijn, beslist de rechter die is belast met voogdijzaken. Een ouder kan enkel zelfstandig beslissingen nemen, zonder de andere ouder te raadplegen en zijn of haar instemming te verkrijgen, over zaken die voor het kind minder belangrijk zijn. In hun rechtspraak hebben de Poolse rechtbanken geoordeeld dat overbrenging van het kind naar het buitenland, of het nu gaat om een permanente verhuizing, een tijdelijk verblijf of vakantie, als een belangrijke zaak moet worden beschouwd.

In het licht van artikel 97, lid 2, van het WvGV kan een van de ouders het kind alleen in de volgende gevallen zonder de instemming van de andere ouder meenemen naar het buitenland:

het ouderlijk gezag is de andere ouder ontnomen op grond van een beslissing van de Poolse rechter (artikel 111 van het WvGV);

het ouderlijk gezag van de andere ouder is geschorst op grond van een beslissing van de Poolse rechter (artikel 110 van het WvGV);

de andere ouder heeft een beperkt ouderlijk gezag (artikel 109 van het WvGV). De rechtbank beslist over de wijze waarop het ouderlijk gezag wordt beperkt middels maatregelen waarmee het belang van het kind zo goed mogelijk wordt beschermd. Beperking van het ouderlijk gezag kan bijvoorbeeld inhouden dat een ouder het recht wordt ontnomen om te beslissen over voor het kind belangrijke zaken of over bepaalde andere zaken. Als met een dergelijke rechterlijke beslissing een ouder de mogelijkheid wordt ontzegd om bijvoorbeeld mee te beslissen over de gewone verblijfplaats van het kind, kan die ouder zich niet verzetten tegen de wijziging van de gewone verblijfplaats van het kind, d.w.z. van een verblijfplaats in Polen naar een gewone verblijfplaats in het buitenland; de rechten en plichten van de ouders jegens het kind kunnen worden gewijzigd naar aanleiding van een vonnis inzake echtscheiding (artikel 58, leden 1 en 1a, van het WvGV), nietigverklaring van het huwelijk (artikel 58, lid 1, juncto artikel 21 van het WvGV) of scheiding van tafel en bed (artikel 613, lid 1, van het WvGV). Dit geldt ook voor beslissingen betreffende de vaststelling van de afstamming (artikel 93, lid 2, van het WvGV), een wijziging van de beslissing betreffende het ouderlijk gezag en de wijze van uitoefening ervan zoals bepaald in de uitspraak inzake echtscheiding, scheiding van tafel en bed of nietigverklaring van het huwelijk, of in de uitspraak houdende vaststelling van de afstamming van het kind (artikel 106 van het WvGV), alsmede voor beslissingen tot toewijzing van het ouderlijk gezag aan één ouder wanneer de ouders niet samenwonen (artikel 107, leden 1 en 2, van het WvGV). In het bijzonder kan de rechtbank in dit soort zaken het ouderlijk gezag toekennen aan één ouder en het gezag van de andere ouder over het kind tot welbepaalde rechten en plichten beperken. Als de rechtbank die de echtscheiding uitspreekt, beslist om de uitoefening van het ouderlijk gezag toe te vertrouwen aan een van de ouders en het gezag van de andere ouder te beperken, houdt deze beslissing niet in dat het ouderlijk gezag aan deze andere ouder wordt ontnomen. Deze andere ouder kan zijn of haar rechten en plichten zoals toegewezen door de rechtbank uitoefenen resp. vervullen. Als de rechtbank de andere ouder niet het recht toekent om over de gewone verblijfplaats van het kind mee te beslissen, beslist in principe alleen de ouder daarover aan wie de rechtbank de uitoefening van het ouderlijk gezag wel heeft toegekend (zie echter punt twee);

de instemming van de andere ouder is evenmin nodig als die ouder het recht is ontnomen om gezamenlijk te beslissen over wijziging van de verblijfplaats van het kind op grond van een in Polen erkende beslissing van een buitenlandse rechtbank.

2 Onder welke omstandigheden is voor de overbrenging van het kind naar een andere staat toestemming van de andere ouder vereist?

In alle gevallen die niet in het voorgaande punt zijn vermeld, moet de andere ouder zijn of haar instemming verlenen. Het gaat om situaties waarin de ouder over het volledige ouderlijke gezag beschikt of, indien dat gezag beperkt is, die ouder niet het recht is ontnomen om mee te beslissen over de verblijfplaats van het kind. De Poolse jurisprudentie gaat op dit punt nog verder. Het Hooggerechtshof heeft in zijn arrest van 10 november 1971 in zaak III CZP 69/71 immers verduidelijkt dat *de permanente overbrenging van een minderjarige naar het buitenland door de ouder aan wie de uitoefening van het ouderlijk gezag is toegekend in de uitspraak inzake echtscheiding, de toestemming behoeft van de rechtbank die is belast met voogdijzaken, indien de andere ouder, aan wie het toezicht op de opvoeding van het kind is toevertrouwd, niet met de overbrenging van het kind heeft ingestemd*. Hierdoor kan die andere ouder, wanneer de rechtbank hem of haar, bijvoorbeeld in het kader van een echtscheiding, niet het recht heeft toegekend om mee te beslissen over de gewone verblijfplaats van het kind, in het licht van voornoemd arrest toch om de terugkeer van het kind verzoeken, indien hij of zij op feitelijke gronden niet zijn of haar recht op het onderhouden van een persoonlijke relatie met het kind kan uitoefenen. In zijn arrest van 6 maart 1985 in zaak III CRN 19/85 heeft het Hooggerechtshof geoordeeld dat *de overbrenging van het kind naar het buitenland om daar een vakantie door te brengen, welke situatie als een belangrijke zaak voor het kind wordt beschouwd, de instemming vereist van de beide ouders die het ouderlijk gezag uitoefenen, bij gebreke waarvan de rechtbank die is belast met voogdijzaken een beslissing moet nemen*.

3 Hoe kan het kind legaal naar een andere staat worden overgebracht als overbrenging noodzakelijk is, maar de andere ouder er geen toestemming voor geeft?

In het geval waarop de derde vraag betrekking heeft, moet voor de overbrenging van het kind naar het buitenland de rechtbank die is belast met voogdijzaken, worden verzocht om toestemming, die in de plaats komt van die van de andere ouder.

Om een dergelijke toestemming kan worden verzocht door de ouder wiens of wier ouderlijk gezag niet is beëindigd of geschorst. Het verzoek kan door de aanvrager zelf worden ingediend bij de rechtbank. In dit soort zaken is bijstand door een advocaat op grond van de Poolse wet niet verplicht. De bevoegdheid inzake de toewijzing van een dergelijk verzoek ligt bij de kamer voor gezinszaken en minderjarigen van de rechtbank van eerste aanleg; de territoriale bevoegdheid ligt bij de rechtbank in het rechtsgebied waarvan het kind zijn of haar woon- of verblijfplaats heeft.

4 Gelden voor tijdelijke overbrenging (bv. voor vakantie of medische behandeling) en permanente overbrenging dezelfde regels? Gelieve toestemmingsformulieren te verstrekken, indien beschikbaar.

Zoals hierboven reeds is uiteengezet, moet de andere ouder ook voor een buitenlands verblijf van korte duur zijn of haar instemming verlenen.

In Polen bestaat er geen formulier inzake de instemming met een (permanent of tijdelijk) verblijf van een kind in het buitenland. De instemming kan dus in elke vorm worden verleend. Niettemin is het voor eventuele gerechtelijke stappen voor terugkeer van het kind op grond van het Verdrag van Den Haag uit 1980 wenselijk om te beschikken over schriftelijke instemming. Voor een dergelijke instemmingsverklaring kan het nuttig zijn een beroep te doen op een advocaat, een juridisch adviseur of een notaris in Polen.

Laatste update: 29/12/2023

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJM-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJM en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Let op: de oorspronkelijke versie van deze pagina ([pt](#)) is onlangs gewijzigd.

Aan de vertaling in het Nederlands wordt momenteel gewerkt.

De volgende vertalingen zijn al beschikbaar: [en](#)

Legaal verhuizen naar het buitenland met kinderen - Portugal

1 Onder welke omstandigheden is een ouder gerechtigd het kind zonder toestemming van de andere ouder naar een andere staat over te brengen?

Beide ouders dragen de ouderlijke verantwoordelijkheid voor zaken die van bijzonder belang zijn (artikelen 1901, 1902, 1911 en 1912 van het burgerlijk wetboek (*Código Civil*); hierna "BW" genoemd).

Indien de ouders uit elkaar gaan (echtscheiding of scheiding) blijven beide ouders de ouderlijke verantwoordelijkheid dragen voor zaken die van bijzonder belang zijn (artikel 1906, lid 1, BW), tenzij de rechtbank in een met redenen omklede beslissing verklaart dat deze verantwoordelijkheid door een van beiden wordt uitgeoefend, en wanneer de gezamenlijke uitoefening niet in het belang van het kind wordt beschouwd (artikel 1906, lid 2, BW).

"Zaken die van bijzonder belang zijn" verwijzen naar een onbepaald begrip, en hebben betrekking op een beperkt aantal aspecten uit het leven van het kind of ernstige en zeldzame existentiële vraagstukken die betrekking hebben op de wezenlijke kern van zijn rechten.

De situatie of bepaling van de leefomgeving van het kind, dat wil zeggen de keuze van zijn verblijfplaats, vormt een beslissing van bijzonder belang die door beide ouders moet worden genomen, of door de rechtbank moet worden genomen wanneer zij het oneens zijn (artikel 1906, lid 5, BW).

In deze context kan een ouder een kind slechts legaal naar een ander land overbrengen zonder de instemming van de andere ouder wanneer hij of zij als enige de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt, of wanneer overbrenging naar een ander land mogelijk is omdat de rechter de verblijfplaats van het kind heeft vastgesteld of gewijzigd.

2 Onder welke omstandigheden is voor de overbrenging van het kind naar een andere staat toestemming van de andere ouder vereist?

Er moet instemming worden verleend wanneer ouders de ouderlijke verantwoordelijkheid gezamenlijk uitoefenen, conform de huidige juridische regeling (artikel 1906, lid 1, BW).

3 Hoe kan het kind legaal naar een andere staat worden overgebracht als overbrenging noodzakelijk is, maar de andere ouder er geen toestemming voor geeft?

Wanneer de ouderlijke verantwoordelijkheid door beide ouders wordt gedragen en een van de ouders niet instemt met de overbrenging van het kind naar een ander land, kan de beslissing enkel op gerechtelijk niveau worden genomen (artikel 1906, lid 5, BW).

In dat geval moet de zaak worden voorgelegd aan (de afdeling van) het gerecht dat territoriaal bevoegd is en bevoegd is voor familie- en minderjarigenzaken (zie de artikelen 122 tot en met 125 van Wet nr. 62/2013 op de rechterlijke organisatie); de procedure is geregeld in de bepalingen inzake de civiele voogdijprocedure die zijn goedgekeurd bij Wet nr. 141/2015 (zie de artikelen 3, 9 en 67 van die wet).

4 Gelden voor tijdelijke overbrenging (bv. voor vakantie of medische behandeling) en permanente overbrenging dezelfde regels? Gelieve toestemmingsformulieren te verstrekken, indien beschikbaar.

In de rechtsleer en de jurisprudentie worden reizen voor vakantie en recreatie niet beschouwd als een zaak van bijzonder belang, dat wil zeggen overbrengingen die geen wijziging van de leefomgeving van het kind inhouden, behalve wanneer het gaat om een land waar een gewapend conflict wordt uitgevochten, waar het bijzonder onveilig is of waar epidemieën heersen die de gezondheid en de veiligheid van het kind in gevaar kunnen brengen. Medische zorg daarentegen moet worden beschouwd als een zaak van bijzonder belang, waarmee beide ouders moeten instemmen rekening houdend met de zorg en de gevolgen daarvan voor de wezenlijke kern van de rechten van het kind. Medische zorg kan zware medische behandelingen omvatten (chemotherapie, experimentele behandelingen) of kan gepaste begeleiding van het kind vergen omdat het de taal van het medisch personeel niet spreekt en het personeel geen of nauwelijks precieze informatie van het kind kan verkrijgen over zijn symptomen en er dus moet worden getolkt.

Wanneer belangrijke medische zorg de tijdelijke overbrenging van het kind met zich meebrengt, heeft de instemming van beide ouders met de betrokken behandeling ook betrekking op de overbrenging.

Formulieren

De Portugese dienst voor buitenlanders en grenzen (*Serviço de Estrangeiros e Fronteiras*) heeft formulieren opgesteld voor het verlaten van het grondgebied door minderjarigen.

Deze formulieren kunnen op de volgende webpagina's worden gedownload:

<https://www.sef.pt/pt/pages/conteudo-detalle.aspx?nID=73>

Toepasselijke wetgeving

[Bepalingen inzake civiele voogdijprocedures](#)

[Burgerlijk wetboek](#)

[Wet op de rechterlijke organisatie](#)

Opmerking

Het contactpunt van EJM-civil, de rechtbanken of andere entiteiten en instanties zijn niet gebonden door de in dit informatieblad opgenomen gegevens.

Hoewel deze gegevens regelmatig worden bijgewerkt, moeten de geldende wetteksten altijd worden geraadpleegd en blijft de interpretatie ervan in de jurisprudentie zich verder ontwikkelen.

Laatste update: 09/03/2022

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJM-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJM en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Legaal verhuizen naar het buitenland met kinderen - Roemenië

1 Onder welke omstandigheden is een ouder gerechtigd het kind zonder toestemming van de andere ouder naar een andere staat over te brengen?

Overeenkomstig de bepalingen van artikel 30, lid 1, punt c), van wet nr. 248/2005 betreffende de regeling voor vrij verkeer van Roemeense onderdanen naar het buitenland kan een minderjarige die over een eigen reisdocument beschikt of, in voorkomend geval, over een gewone of elektronische identiteitskaart en die met een van de ouders naar het buitenland reist, het grondgebied van Roemenië enkel zonder verklaring van de andere ouder verlaten indien de ouder die hem of haar vergezelt, kan aantonen dat de minderjarige aan hem of haar is toevertrouwd krachtens een definitieve en onherroepelijke rechterlijke beslissing of als hij of zij als enige het ouderlijke gezag uitoefent op grond van een onherroepelijke rechterlijke beslissing, voor procedures die na 15 februari 2013 aanhangig zijn gemaakt.

Ook is de verklaring van de ouder die uit de ouderlijke macht is ontzet, of in voorkomend geval vermist is verklaard, onder de bij de wet bepaalde voorwaarden niet vereist wanneer de persoon die de minderjarige vergezelt, hiervan een bewijs overlegt.

Overeenkomstig artikel 30, lid 6, punt 1), van wet nr. 248/2005 is de verklaring van de andere ouder, de verklaring van beide ouders of, in voorkomend geval, van de ouder die de voogdij over de minderjarige heeft, de ouder die het eenhoofdig ouderlijk gezag uitoefent, de overlevende ouder of de wettelijke vertegenwoordiger van de minderjarige inzake hun instemming met een reis naar het buitenland, niet vereist wanneer de minderjarige Roemeense burger die in het land van bestemming zijn of haar woon- of verblijfplaats heeft, zich onder begeleiding, onder de voorwaarden van wet nr. 248/2005, naar dat land begeeft.

De grenspolitiediensten laten de begeleide minderjarige het Roemeense grondgebied verlaten wanneer de persoon die hem of haar begeleidt, aantoont dat hij of zij naar het buitenland moet reizen om daar een medische behandeling te ondergaan die niet kan worden uitgevoerd op Roemeens grondgebied en die noodzakelijk is omdat zijn of haar leven of gezondheid anders ernstig in gevaar komt. Daartoe moet de begeleider bewijsstukken overleggen die zijn afgegeven of ondertekend door de Roemeense medische autoriteiten, waarin wordt vermeld in welke periode de medische behandeling plaatsvindt en in welk land of welke landen de minderjarige wordt behandeld, ook zonder instemming van beide ouders, de andere ouder, de overlevende ouder of de wettelijke vertegenwoordiger. Tevens laten de grenspolitiediensten de begeleide minderjarige het Roemeense grondgebied verlaten wanneer de persoon die hem of haar begeleidt, kan aantonen dat hij of zij reist vanwege opleiding of deelname aan een officieel vergelijkend examen of concours, middels gepaste documenten waarin wordt aangegeven wanneer en in welk land of welke landen deze opleiding en examens plaatsvinden, ook als slechts één van de ouders hiermee heeft ingestemd.

2 Onder welke omstandigheden is voor de overbrenging van het kind naar een andere staat toestemming van de andere ouder vereist?

In gevallen waarin het ouderlijk gezag door beide ouders gezamenlijk wordt uitgeoefend, is de instemming van de andere ouder vereist voor de overbrenging van het kind naar een andere lidstaat.

De ouders oefenen het ouderlijk gezag dus samen en op gelijke wijze uit, zowel voor echtelijke als voor buitenechtelijke minderjarigen (artikel 503, lid 1, van het burgerlijk wetboek).

Indien het huwelijk door echtscheiding wordt ontbonden, krijgen beide ouders het ouderlijk gezag, tenzij een rechterlijke instantie anders beslist. Als er gegronde redenen zijn, beslist de rechterlijke instantie dat het ouderlijk gezag in het belang van het kind enkel door één van de ouders wordt uitgeoefend (artikel 397 en artikel 398, lid 1, van het burgerlijk wetboek).

Overeenkomstig de bepalingen van artikel 30, lid 1, punt b), van wet nr. 248/2005, moet bij elke overbrenging van een minderjarige Roemeense burger naar het buitenland, de ouder die hem of haar begeleidt, bij de grenspolitiediensten een verklaring van de andere ouder overleggen waaruit blijkt dat de andere ouder instemt met het reizen naar het buitenland voor een periode van ten hoogste drie jaar vanaf de datum van opstelling van de verklaring.

De verklaring moet in Roemenië worden gelegaliseerd door een notaris en in het buitenland door de Roemeense diplomatieke missies of consulaire posten. Verklaringen die zijn opgesteld door buitenlandse autoriteiten, moeten voldoen aan de wettelijk vastgelegde legalisatievoorwaarden of een apostille bevatten overeenkomstig het Verdrag van Den Haag tot afschaffing van het vereiste van legalisatie voor buitenlandse openbare akten van 5 oktober 1961, behalve als zij afkomstig zijn van een staat waarmee Roemenië verdragen, conventies of overeenkomsten op het vlak van wederzijdse rechtshulp in burgerlijke zaken of familiezaken heeft gesloten waarin vrijstelling van legalisatie is opgenomen. De verklaring moet in tweevoud aan de partijen worden afgegeven. Een exemplaar wordt bewaard door de persoon die de minderjarige begeleidt, het andere wordt bij het paspoort van de minderjarige gevoegd.

3 Hoe kan het kind legaal naar een andere staat worden overgebracht als overbrenging noodzakelijk is, maar de andere ouder er geen toestemming voor geeft?

Indien de ouders het oneens zijn over de uitoefening van de rechten of de naleving van de ouderlijke plichten, beschikt de rechter die is belast met voogdijzaken in het belang van het kind, na de ouders te hebben gehoord en rekening te hebben gehouden met de conclusies van het verslag over het psychosociale onderzoek (artikel 486 van het burgerlijk wetboek). Zo kan de instemming van de andere ouder voor wat betreft de overbrenging van het kind naar het buitenland worden vervangen door een beslissing van de rechterlijke instantie.

4 Gelden voor tijdelijke overbrenging (bv. voor vakantie of medische behandeling) en permanente overbrenging dezelfde regels? Gelieve toestemmingsformulieren te verstrekken, indien beschikbaar.

Als de overbrenging van het kind naar een andere staat een verandering van woning van het kind tot doel heeft, is instemming van de andere ouder vereist, tenzij de ouder die wil verhuizen het eenhoofdig ouderlijk gezag heeft.

In het burgerlijk wetboek wordt bepaald dat, als de verandering van woning van het kind bij de ouder bij wie het kind woont, gevolgen heeft voor de uitoefening van het ouderlijk gezag of de voogdij, de verhuizing alleen mag plaatsvinden met instemming van de andere ouder. Als de ouders het niet eens worden, beschikt de voogdijrechter (artikel 497 van het burgerlijk wetboek).

In wet nr. 248/2005 betreffende de regeling voor vrij verkeer van Roemeense onderdanen naar het buitenland wordt geen onderscheid gemaakt tussen tijdelijke en permanente overbrenging.

Overeenkomstig artikel 34 van regeringsbesluit nr. 94/2006 tot goedkeuring van de uitvoeringsbepalingen van wet nr. 248/2005 wordt het model voor de verklaringen die vereist zijn opdat de minderjarige het land mag verlaten, vastgesteld in opdracht van de inspecteur-generaal van de centrale directie grenspolitie.

De tekst van wet nr. 248/2005 kan [hier](#) worden geraadpleegd.

Relevante bestanden

[Model verklaring van instemming van een van de ouders met het verlaten van het land van de minderjarige, vergezeld door de andere ouder](#) (100 Kb)

[Model verklaring van instemming van de ouders met het verlaten van het land van de minderjarige, vergezeld door een meerderjarige](#) (194 Kb) (194 Kb)

Laatste update: 14/12/2021

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJM-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJM en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Legaal verhuizen naar het buitenland met kinderen - Slovenië

1 Onder welke omstandigheden is een ouder gerechtigd het kind zonder toestemming van de andere ouder naar een andere staat over te brengen?

Het is een ouder wettelijk toegestaan een kind mee te nemen naar een ander land zonder toestemming van de andere ouder als die andere ouder geen ouderlijke verantwoordelijkheid meer heeft of niet handelingsbekwaam is. Als één van de ouders geen ouderlijke verantwoordelijkheid meer heeft of niet handelingsbekwaam is, beschikt de andere ouder exclusief over de ouderlijke verantwoordelijkheid (artikel 115 van de wet inzake de huwelijks- en familiebetrekkingen/*Zakon o zakonski zvezi in družinskih razmerjih*).

2 Onder welke omstandigheden is voor de overbrenging van het kind naar een andere staat toestemming van de andere ouder vereist?

Als een ouder samen met het kind wil emigreren, is daarvoor altijd de toestemming nodig van de andere ouder, behalve wanneer een ouder exclusief beschikt over de ouderlijke verantwoordelijkheid.

Krachtens de wet inzake de huwelijks- en familiebetrekkingen beschikken de vader en de moeder gezamenlijk over de ouderlijke verantwoordelijkheid (artikel 4, lid 3).

Ouders oefenen hun ouderlijke verantwoordelijkheid gezamenlijk uit met inachtneming van het belang van het kind (artikel 113, lid 1, van de wet inzake de huwelijks- en familiebetrekkingen). Onder de uitoefening van de ouderlijke verantwoordelijkheid valt ook de beslissing over in welk land een kind woont.

Als de ouders niet samenwonen en niet beiden verantwoordelijk zijn voor de zorg en de opvoeding van het kind, beslissen zij beiden in goed overleg en met inachtneming van het belang van het kind (artikel 113, lid 2, van de wet inzake de huwelijks- en familiebetrekkingen) over zaken die een aanzienlijke invloed hebben op de ontwikkeling van het kind. Hiertoe behoort onder andere het verhuizen van het kind naar een ander land.

3 Hoe kan het kind legaal naar een andere staat worden overgebracht als overbrenging noodzakelijk is, maar de andere ouder er geen toestemming voor geeft?

Als de ouders het niet eens kunnen worden over de uitoefening van de ouderlijke verantwoordelijkheid, zal een sociaal dienstencentrum hen helpen om tot overeenstemming te komen. Een sociaal dienstencentrum ondersteunt de ouders ook bij het sluiten van een overeenkomst als zij het niet eens kunnen worden over zaken die een aanzienlijke invloed hebben op de ontwikkeling van het kind, en als zij niet samenwonen en niet beiden verantwoordelijk zijn voor de zorg en de opvoeding van het kind.

Als, zelfs met de ondersteuning van een sociaal dienstencentrum, de ouders het niet eens kunnen worden over zaken die een aanzienlijke invloed hebben op de ontwikkeling van het kind, beslist de rechtbank hierover in een niet-litigieuze procedure op verzoek van één ouder of van beide ouders. Het voorstel moet vergezeld gaan van een attest van een bevoegd sociaal dienstencentrum waarin wordt verklaard dat de ouders hebben geprobeerd om met behulp van dit centrum tot een overeenkomst te komen over de uitoefening van de ouderlijke verantwoordelijkheid. Voordat de rechter uitspraak doet, moet hij het advies van een sociaal dienstencentrum inwinnen over de belangen van het kind. De rechter houdt ook rekening met de mening van het kind, als deze is geuit door het kind zelf of door iemand die het kind vertrouwt en die door het kind zelf is gekozen, mits het kind in staat is de betekenis en de gevolgen daarvan te begrijpen.

De bovenstaande overwegingen zijn gebaseerd op artikel 113 van de wet inzake de huwelijks- en familiebetrekkingen.

4 Gelden voor tijdelijke overbrenging (bv. voor vakantie of medische behandeling) en permanente overbrenging dezelfde regels? Gelieve toestemmingsformulieren te verstrekken, indien beschikbaar.

Als er, naar aanleiding van een tijdelijke verhuizing, een probleem ontstaat dat van aanzienlijke invloed is op de ontwikkeling van een kind, gelden dezelfde regels als bij een langdurige verhuizing.

Laatste update: 05/03/2018

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJM-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJM en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Legaal verhuizen naar het buitenland met kinderen - Slowakije

1 Onder welke omstandigheden is een ouder gerechtigd het kind zonder toestemming van de andere ouder naar een andere staat over te brengen?

Indien het slechts gaat om een verblijf van korte duur voor bijvoorbeeld een kortetermijnstudie, een familiebezoek, een kamp, een vakantie enz. Waar het om gaat is dat het kind noch de betrokken ouder het voornemen heeft zich permanent in een ander land te vestigen.

2 Onder welke omstandigheden is voor de overbrenging van het kind naar een andere staat toestemming van de andere ouder vereist?

Wanneer het gaat om een permanente verhuizing naar het buitenland.

3 Hoe kan het kind legaal naar een andere staat worden overgebracht als overbrenging noodzakelijk is, maar de andere ouder er geen toestemming voor geeft?

Er moet naar de voogdijrechter (*poručenský súd*) worden gestapt, die beslist over deze belangrijke, onder het ouderlijk gezag vallende kwestie. In het bijzonder kan de rechter beslissen dat het kind permanent naar het buitenland mag verhuizen.

4 Gelden voor tijdelijke overbrenging (bv. voor vakantie of medische behandeling) en permanente overbrenging dezelfde regels? Gelieve toestemmingsformulieren te verstrekken, indien beschikbaar.

Zie hierboven. Er zijn geen dergelijke formulieren.

Laatste update: 22/04/2022

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJM-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJM en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Legaal verhuizen naar het buitenland met kinderen - Finland

1 Onder welke omstandigheden is een ouder gerechtigd het kind zonder toestemming van de andere ouder naar een andere staat over te brengen?

Het ouderlijk gezag over het kind en het nemen van beslissingen over het kind worden geregeld in wet 361/1983 inzake het gezag over kinderen en het omgangsrecht (*laki lapsen huollosta ja tapaamisoikeudesta*).

Indien slechts één ouder het ouderlijk gezag over het kind uitoefent, beslist die ouder over kwesties betreffende het kind, inclusief de plaats waar het kind verblijft, en mag die ouder het kind dus in principe meenemen naar een ander land zonder dat de andere ouder daarmee heeft ingestemd.

Indien de ouders het ouderlijk gezag over het kind gezamenlijk uitoefenen, zijn zij gezamenlijk belast met de uit het ouderlijk gezag voortvloeiende taken en nemen zij samen beslissingen over het kind.

Indien de ouders het ouderlijk gezag gezamenlijk uitoefenen, kan de rechter de daarmee samenhangende verantwoordelijkheden tussen de ouders verdelen. De rechter kan met andere woorden beslissen dat de bevoegdheid voor een specifieke kwestie slechts bij een ouder berust. De rechter kan bijvoorbeeld beslissen dat een ouder alleen kan beslissen over de verblijfplaats van het kind.

Indien de rechter heeft beslist dat slechts een ouder bevoegd is om te beslissen over de verblijfplaats van het kind, mag die ouder het kind, zonder de toestemming van de andere ouder, meenemen naar een ander land.

2 Onder welke omstandigheden is voor de overbrenging van het kind naar een andere staat toestemming van de andere ouder vereist?

Indien de ouders gezamenlijk het ouderlijk gezag over het kind uitoefenen, mag een ouder het kind in principe niet zonder de toestemming van de andere ouder meenemen naar een ander land.

Zie ook het antwoord op de vorige vraag.

3 Hoe kan het kind legaal naar een andere staat worden overgebracht als overbrenging noodzakelijk is, maar de andere ouder er geen toestemming voor geeft?

Indien een ouder niet instemt met de overbrenging van het kind naar een ander land, kan de rechter worden gevraagd daarover een beslissing te nemen.

4 Gelden voor tijdelijke overbrenging (bv. voor vakantie of medische behandeling) en permanente overbrenging dezelfde regels? Gelieve toestemmingsformulieren te verstrekken, indien beschikbaar.

Er zijn in Finland geen specifieke voorschriften met betrekking tot tijdelijke overbrenging, bijvoorbeeld voor een vakantie, en er zijn geen specifieke formulieren voor het geven van de toestemming ter zake.

In de beslissing van de rechter inzake het omgangsrecht met het kind, kan worden geregeld of een ouder in het kader van het omgangsrecht met het kind naar het buitenland mag reizen.

Laatste update: 19/04/2024

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJM-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJM en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Legaal verhuizen naar het buitenland met kinderen - Zweden

1 Onder welke omstandigheden is een ouder gerechtigd het kind zonder toestemming van de andere ouder naar een andere staat over te brengen?

Als een kind twee voogden heeft, is in wezen een gezamenlijke beslissing vereist over aangelegenheden die betrekking hebben op de persoonlijke zaken van het kind, met inbegrip van zowel korte reizen naar het buitenland als een permanente verhuizing. Als het kind echter bij een van de twee voogden woont, zal de ouder bij wie het kind woont, worden beschouwd als degene die het recht heeft om te besluiten waar het kind in zijn of haar vrije tijd woont, met inbegrip van korte reizen naar het buitenland, zolang dit geen inbreuk maakt op enig recht van het kind om contact te hebben met de andere voogd.

Een ouder die de enige voogd is, heeft het recht om het kind mee te nemen op reizen naar het buitenland of om samen met het kind permanent naar het buitenland te verhuizen zonder dat daarvoor de toestemming van de andere ouder nodig is. Als het kind recht heeft op contact met de andere ouder, moet daarmee rekening worden gehouden door de ouder die de voogd van het kind is. De andere ouder, waarmee het kind recht op contact heeft, kan verzoeken om de tenuitvoerlegging van de contactbeslissing in het nieuwe land van verblijf van het kind indien dit mogelijk is volgens de regels van dit nieuwe land van verblijf. Deze andere ouder kan ook een verzoek tot toegang op grond van het Verdrag van Den Haag van 1980 indienen indien dat verdrag van toepassing is in het nieuwe land van verblijf van het kind. Als een ouder die de enige voogd is zich niet houdt aan een toegangsbeslissing en derhalve niet voorziet in de behoefte van het kind aan een nauw, goed contact met beide ouders, heeft dit doorgaans effect op de wijze waarop de Zweedse rechtbank de voogdijkwestie in geval van een rechtsgeschil zal beoordelen. De ouders hebben derhalve een gezamenlijke verantwoordelijkheid voor een goed werkende toegangsregeling.

2 Onder welke omstandigheden is voor de overbrenging van het kind naar een andere staat toestemming van de andere ouder vereist?

Zoals blijkt uit het antwoord op vraag 1, kunnen ouders die allebei voogd zijn gezamenlijke beslissingen nemen over aangelegenheden die het kind aangaan, waaronder een verblijf in het buitenland. Tevens volgt uit het antwoord op vraag 1 dat ook als slechts één van de ouders voogd is, er bepaalde situaties zijn waarin die voogd een kort of lang verblijf in het buitenland moet aanpassen aan het kind op basis van de afspraken over het recht van het kind op contact met de andere ouder. Het onwettig mee naar het buitenland nemen van een kind kan volgens het Zweedse recht een strafbaar feit vormen.

3 Hoe kan het kind legaal naar een andere staat worden overgebracht als overbrenging noodzakelijk is, maar de andere ouder er geen toestemming voor geeft?

Wanneer een voogd samen met de andere ouder de gezamenlijke voogdij over het kind uitoefent, heeft die voogd in bepaalde situaties de mogelijkheid om een beslissing met betrekking tot de voogdij over het kind alleen te nemen. Deze mogelijkheid is afhankelijk van de vraag of de andere voogd door afwezigheid, ziekte of om een andere reden wordt verhinderd om beslissingen te nemen die niet zonder problemen kunnen worden uitgesteld. Ook kunnen beslissingen die van cruciaal belang zijn voor de toekomst van het kind niet op deze wijze worden genomen, tenzij dit vereist is in het beste belang van het kind. Daarnaast heeft de commissie voor sociaal welzijn van de lokale autoriteiten de mogelijkheid om beslissingen over psychiatrische of psychologische behandelingen te nemen, ook als slechts één van de voogden daarmee instemt, indien dit noodzakelijk is in het beste belang van het kind.

4 Gelden voor tijdelijke overbrenging (bv. voor vakantie of medische behandeling) en permanente overbrenging dezelfde regels? Gelieve toestemmingsformulieren te verstrekken, indien beschikbaar.

Voor een ouder die de enige voogd is, gelden dezelfde bepalingen. Als het kind bij slechts één van de twee voogden woont, zal de ouder bij wie het kind woont, worden beschouwd als degene die het recht heeft om te beslissen waar het kind in zijn of haar vrije tijd woont, met inbegrip van korte reizen naar het buitenland (zie ook het antwoord op vraag 1). Een voogd die samen met de andere ouder de gezamenlijke voogdij over het kind uitoefent kan, na een daartoe strekkende beslissing van de commissie voor sociaal welzijn van de lokale autoriteiten, het kind ook mee naar het buitenland nemen voor een psychiatrische of psychologische behandeling zonder dat daarvoor de toestemming van de andere ouder nodig is (zie het antwoord op vraag 3).

Laatste update: 05/07/2017

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJM-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJM en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Legaal verhuizen naar het buitenland met kinderen - Engeland en Wales

1 Onder welke omstandigheden is een ouder gerechtigd het kind zonder toestemming van de andere ouder naar een andere staat over te brengen?

Volgens het recht van Engeland en Wales kan het kind rechtmatig uit het VK naar een ander land worden overgebracht. In een *child arrangements order* (rechterlijke beschikking over een zorg- en omgangsregeling) wordt bepaald bij wie een kind woont, met wie het kind doorbrengt of anderszins contact heeft, en wanneer dat het geval is. Op grond van artikel 13, lid 2, van de [Children Act 1989](#) kan iemand die in de *child arrangement order* (voorheen zowel *resident order* als *contact order*) wordt genoemd als degene bij wie het kind woont, het kind voor een periode van minder dan één maand uit het VK naar een ander land overbrengen (bv. voor vakantie).

Dat stemt overeen met artikel 1, lid 4, van de [Child Abduction Act 1984](#), waarin is bepaald dat iemand die het kind voor een periode van minder dan een maand naar buiten het VK meeneemt of stuurt, geen strafbaar feit pleegt als de rechter in een *child arrangements order* ten gunste van hem of haar heeft beschikt.

Als er geen *child arrangements order* van kracht is, kan de ouder die als enige de ouderlijke verantwoordelijkheid heeft, een kind rechtmatig uit het VK naar een ander land overbrengen zonder toestemming van de andere ouder. De ouder zonder ouderlijke verantwoordelijkheid kan echter proberen de overbrenging te voorkomen door de rechter in Engeland en Wales te verzoeken om een *prohibited steps order* (verbodsbeschikking). Een andere mogelijkheid is de rechter te verzoeken om een beschikking over ouderlijke verantwoordelijkheid. Het begrip *parental responsibility* (ouderlijke verantwoordelijkheid) wordt omschreven in artikel 3, lid 1, van de *Children Act 1989*.

2 Onder welke omstandigheden is voor de overbrenging van het kind naar een andere staat toestemming van de andere ouder vereist?

In artikel 13 van de *Children Act 1989* is vastgelegd dat, als er een *child arrangements order* van kracht is, niemand het kind uit het VK naar een ander land mag overbrengen zonder schriftelijke toestemming van iedereen met ouderlijke verantwoordelijkheid voor het kind of zonder toestemming van de rechter. Verder is in artikel 1 van de *Child Abduction Act 1984* bepaald dat ouders (en nader omschreven anderen zoals een voogd van het kind, iemand voor wie een *child arrangements order* van kracht is of iemand bij wie het kind woont) schuldig zijn aan een strafbaar feit (ontvoering van een kind) als zij een kind naar buiten het VK meenemen of sturen zonder de toestemming die daarvoor nodig is (d.w.z. de toestemming van de moeder van het kind en de vader van het kind als hij ouderlijke verantwoordelijkheid heeft – of de toestemming van nader omschreven anderen zoals hiervoor genoemd).

Als er geen *child arrangements order* is, maar de ouderlijke verantwoordelijkheid wordt gedragen door meerdere personen, mag geen van hen het kind uit het VK naar een ander land overbrengen zonder toestemming van de overige personen met ouderlijke verantwoordelijkheid of zonder toestemming van de rechter.

3 Hoe kan het kind legaal naar een andere staat worden overgebracht als overbrenging noodzakelijk is, maar de andere ouder er geen toestemming voor geeft?

Een ouder met een *child arrangements order* die het kind permanent uit het VK naar een ander land wil overbrengen, kan samen met het kind rechtmatig verhuizen zonder tussenkomst van de rechter als de andere ouder met ouderlijke verantwoordelijkheid of iemand anders met ouderlijke verantwoordelijkheid daarvoor schriftelijk toestemming heeft verleend. Als toestemming wordt geweigerd, moet de rechter worden verzocht om toestemming voor permanente overbrenging van het kind uit Engeland en Wales (artikel 13, lid 1, van de *Children Act 1989*).

Als er geen *child arrangements order* is, moet degene met ouderlijke verantwoordelijkheid die het kind permanent uit het VK naar een ander land wil overbrengen, de rechter om toestemming vragen als iemand anders met ouderlijke verantwoordelijkheid weigert toestemming te verlenen.

In Engeland en Wales is het welzijn van het kind altijd van prioritair en doorslaggevend belang in zaken die een internationale verhuizing betreffen. Rechters die zitting hebben in de *Family Courts*, wegen alle per geval beschikbare informatie mee om zich een onafhankelijk oordeel te vormen. Zij zullen eerst en vooral proberen tot een beslissing te komen die in het belang van het kind is. In dergelijke zaken staat het welzijn van het kind altijd voorop in het oordeel van de rechter. De *Children Act 1989* biedt wettelijke bescherming om het welzijn van kinderen te waarborgen in zaken in verband met een verhuizing uit Engeland en Wales.

4 Gelden voor tijdelijke overbrenging (bv. voor vakantie of medische behandeling) en permanente overbrenging dezelfde regels? Gelieve toestemmingsformulieren te verstrekken, indien beschikbaar.

In het antwoord op vraag 1 wordt uitgelegd onder welke voorwaarden een kind rechtmatig uit het VK naar een ander land kan worden overgebracht voor een periode van minder dan één maand. Iemand met een *child arrangements order* ten gunste van het kind kan het kind voor een periode van **minder dan één maand** naar een ander land overbrengen en heeft dus geen toestemming van de andere ouder nodig om met het kind op vakantie te gaan in het buitenland.

Laatste update: 10/08/2021

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJM-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJM en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Legaal verhuizen naar het buitenland met kinderen - Noord-Ierland

1 Onder welke omstandigheden is een ouder gerechtigd het kind zonder toestemming van de andere ouder naar een andere staat over te brengen?

Volgens het recht van Noord-Ierland kan het kind rechtmatig uit het VK naar een ander land worden overgebracht. Op grond van artikel 13, lid 1, van de [Children \(Northern Ireland\) Order 1995](#) kan iemand met een *residence (custody) order* (beschikking over verblijfplaats (gezag)) met betrekking tot het kind het kind uit het VK meenemen voor een periode van minder dan een maand.

Dat stemt overeen met artikel 3, lid 2A, van de [Child Abduction \(Northern Ireland\) Order 1985](#), waarin is bepaald dat iemand die het kind naar buiten het VK meeneemt of stuurt, geen strafbaar feit pleegt als de rechter in een *residence order* (beschikking over verblijfplaats) ten gunste van hem of haar heeft beschikt en de overbrenging voor een periode van minder dan een maand is (mits er geen beschikking is die zich tegen de overbrenging verzet).

Als er geen *residence order* van kracht is en de moeder als enige ouderlijke verantwoordelijkheid heeft, kan zij het kind rechtmatig uit het VK meenemen zonder toestemming van de vader. Een vader zonder ouderlijke verantwoordelijkheid kan echter proberen de overbrenging van zijn kind naar het buitenland te voorkomen door bij de rechter in Noord-Ierland te verzoeken om een *prohibited steps order* (verbodsbeschikking). Hij kan de rechter ook verzoeken om een beschikking waarbij hem ouderlijke verantwoordelijkheid wordt verleend (het begrip "ouderlijke verantwoordelijkheid" (*parental responsibility*) is bepaald in artikel 6, lid 1, van de *Children (Northern Ireland) Order 1995*) of om een *residence order* (de rechter die in een *residence order* ten gunste van hem beschikt, moet tevens in een beschikking ouderlijke verantwoordelijkheid verlenen).

2 Onder welke omstandigheden is voor de overbrenging van het kind naar een andere staat toestemming van de andere ouder vereist?

In artikel 13 van de *Children (Northern Ireland) Order 1995* is vastgelegd dat, als er een *residence order* van kracht is, niemand het kind voor een periode van meer dan een maand uit het VK naar een ander land mag overbrengen zonder schriftelijke toestemming van iedereen met ouderlijke verantwoordelijkheid voor het kind of zonder toestemming van de rechter.

Verder is in artikel 3, lid 1, van de *Child Abduction (Northern Ireland) Order 1985* bepaald dat iemand die banden heeft met het kind en het naar buiten het VK meeneemt zonder de daarvoor vereiste toestemming, schuldig is aan een strafbaar feit (ontvoering van een kind).

Als er geen *residence order* is maar de ouderlijke verantwoordelijkheid wordt gedragen door meerdere personen, mag geen van hen het kind uit het VK naar een ander land overbrengen zonder toestemming van de overige personen met ouderlijke verantwoordelijkheid of zonder toestemming van de rechter.

3 Hoe kan het kind legaal naar een andere staat worden overgebracht als overbrenging noodzakelijk is, maar de andere ouder er geen toestemming voor geeft?

Een ouder met een *residence order* die het kind permanent uit het VK naar een ander land wil overbrengen, kan samen met het kind rechtmatig verhuizen zonder tussenkomst van de rechter als de andere ouder met ouderlijke verantwoordelijkheid of iemand anders met ouderlijke verantwoordelijkheid daarvoor schriftelijk toestemming heeft verleend. Als toestemming wordt geweigerd, moet de rechter worden verzocht om toestemming voor permanente overbrenging van het kind uit Noord-Ierland (Artikel 13, lid 1, van de *Children (Northern Ireland) Order 1995*).

In het VK is het welzijn van het kind altijd van prioritair en doorslaggevend belang in zaken die een internationale verhuizing betreffen. Rechters die zitting hebben in de *Family Courts* in Noord-Ierland, wegen alle per geval beschikbare informatie mee om zich een onafhankelijk oordeel te vormen. Zij zullen eerst en vooral proberen tot een beslissing te komen die in het belang van het kind is.

Als er geen *residence order* van kracht is, moet degene die ouderlijke verantwoordelijkheid heeft en het kind permanent uit het VK naar een ander land wil overbrengen, de andere ouder of de rechter altijd om toestemming vragen, omdat er anders een klacht wegens ontvoering kan worden ingediend.

4 Gelden voor tijdelijke overbrenging (bv. voor vakantie of medische behandeling) en permanente overbrenging dezelfde regels? Gelieve toestemmingsformulieren te verstrekken, indien beschikbaar.

In het antwoord op vraag 1 wordt uitgelegd onder welke voorwaarden een kind rechtmatig uit het VK naar een ander land kan worden overgebracht voor een periode van minder dan één maand. Iemand met een *residence order* ten gunste van het kind kan het kind voor een periode van **minder dan een maand** naar het buitenland meenemen en heeft dus geen toestemming van de andere ouder nodig om met het kind op vakantie te gaan.

Laatste update: 10/08/2021

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJM-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJM en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Legaal verhuizen naar het buitenland met kinderen - Schotland

1 Onder welke omstandigheden is een ouder gerechtigd het kind zonder toestemming van de andere ouder naar een andere staat over te brengen?

Met toestemming van de Schotse rechter of in situaties waarin de toestemming van de andere ouder niet is vereist (zie antwoord op vraag 2).

2 Onder welke omstandigheden is voor de overbrenging van het kind naar een andere staat toestemming van de andere ouder vereist?

De andere ouder moet toestemming verlenen als hij of zij ten aanzien van het kind op dat moment een van de volgende ouderlijke rechten heeft en uitoefent: het recht om het kind bij zich te laten wonen of om de verblijfplaats van het kind anderszins te bepalen;

het recht om, als het kind niet bij hem of haar woont, regelmatig persoonlijke betrekkingen en rechtstreekse contacten met het kind te onderhouden.

3 Hoe kan het kind legaal naar een andere staat worden overgebracht als overbrenging noodzakelijk is, maar de andere ouder er geen toestemming voor geeft?

(Zie het antwoord op vraag 1.)

4 Gelden voor tijdelijke overbrenging (bv. voor vakantie of medische behandeling) en permanente overbrenging dezelfde regels? Gelieve toestemmingsformulieren te verstrekken, indien beschikbaar.

Ja, dat klopt.

Laatste update: 09/08/2021

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJM-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJM en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.

Legaal verhuizen naar het buitenland met kinderen - Gibraltar

1 Onder welke omstandigheden is een ouder gerechtigd het kind zonder toestemming van de andere ouder naar een andere staat over te brengen?

Op grond van artikel 30 van de *Children Act 2009* kan iemand met een *residence order* (beschikking over verblijfplaats) met betrekking tot het kind het kind uit Gibraltar meenemen voor een periode van minder dan een maand.

Als er geen *residence order* van kracht is, kan een ouder die als enige de ouderlijke verantwoordelijkheid heeft, een kind rechtmatig uit Gibraltar meenemen zonder toestemming van de andere ouder. De ouder zonder ouderlijke verantwoordelijkheid kan echter proberen de overbrenging van het kind te voorkomen door bij de rechter te verzoeken om een *prohibited steps order* (verbodsbeschikking).

2 Onder welke omstandigheden is voor de overbrenging van het kind naar een andere staat toestemming van de andere ouder vereist?

In artikel 30 van de *Children Act 2009* is vastgelegd dat, als er een *residence order* van kracht is, niemand het kind uit Gibraltar mag meenemen (anders dan voor een periode van minder dan een maand) zonder schriftelijke toestemming van iedereen met ouderlijke verantwoordelijkheid voor het kind of zonder toestemming van de rechter.

Verder is in artikel 184 van de *Crimes Act 2011* bepaald dat ouders (en nader omschreven anderen zoals een voogd van het kind, iemand voor wie een *residence order* van kracht is of iemand die gezag over het kind heeft) schuldig zijn aan een strafbaar feit (ontvoering van een kind) als zij een kind naar buiten Gibraltar meenemen of sturen zonder de toestemming die daarvoor nodig is (d.w.z. de toestemming van de moeder van het kind en de vader van het kind als hij ouderlijke verantwoordelijkheid heeft – of de toestemming van nader omschreven anderen zoals hiervoor genoemd).

Als er geen *residence order* is maar de ouderlijke verantwoordelijkheid wordt gedragen door meerdere personen, mag geen van hen het kind uit Gibraltar meenemen zonder toestemming van de overige personen met ouderlijke verantwoordelijkheid of zonder toestemming van de rechter.

3 Hoe kan het kind legaal naar een andere staat worden overgebracht als overbrenging noodzakelijk is, maar de andere ouder er geen toestemming voor geeft?

Een ouder met een *residence order* die het kind permanent uit Gibraltar wil meenemen, kan samen met het kind rechtmatig verhuizen zonder tussenkomst van de rechter als de andere ouder met ouderlijke verantwoordelijkheid of iemand anders met ouderlijke verantwoordelijkheid daarvoor schriftelijk toestemming heeft verleend. Als toestemming wordt geweigerd, moet de rechter worden verzocht om toestemming voor permanente overbrenging van het kind uit Gibraltar (artikel 30 van de *Children Act 2009*).

Het welzijn van het kind is altijd van prioritair en doorslaggevend belang in zaken die een internationale verhuizing betreffen. Rechters wegen alle per geval beschikbare informatie mee om zich een onafhankelijk oordeel te vormen. Zij zullen eerst en vooral proberen tot een beslissing te komen die in het belang van het kind is.

Daarnaast moet degene met ouderlijke verantwoordelijkheid die het kind permanent uit Gibraltar wil meenemen, de rechter om toestemming vragen als er geen *residence order* is en iemand anders met ouderlijke verantwoordelijkheid weigert toestemming te verlenen.

4 Gelden voor tijdelijke overbrenging (bv. voor vakantie of medische behandeling) en permanente overbrenging dezelfde regels? Gelieve toestemmingsformulieren te verstrekken, indien beschikbaar.

In het antwoord op vraag 1 wordt uitgelegd onder welke voorwaarden een kind rechtmatig uit Gibraltar kan worden meegenomen voor een periode van minder dan één maand. Iemand met een *residence order* ten gunste van het kind kan het kind voor een periode van **minder dan een maand** naar het buitenland meenemen en heeft dus geen toestemming van de andere ouder nodig om met het kind op vakantie te gaan.

Laatste update: 09/08/2021

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJM-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJM en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.